

GRAN BOLA DE FOC

L'ÚLTIM CORREFOC ALIMENTA
LA TENSIÓ ENTRE VEÏNS,
COLLES I AJUNTAMENT

I LES ATRACCIONS DE FIRA ANIRAN DAVANT DEL PARC NOU. Ho fan per les obres de la B-25. L'Ajuntament diu que no serà el lloc definitiu

PROVA PILOT D'EXERCICIS PER A PACIENTS DE CÀNCER. Trien el Prat com a lloc idoni per a rutines de fisioteràpia

MOVIMENTS IMPORTANTS A LA CONSTRUCCIÓ. Pisos socials a l'Eixample Sud i al carrer Vicente Ferrer. Aparthotels a Coronel Sanfeliu

C M M
CENTRE MÈDIC

25
Anys

El millor
servei
mèdic
al seu costat

Telèfon 93 479 16 90

Horari de visites concertades
i d'urgències de 8 a 20 hores.

Concertat amb gairebé totes les mútues

ESPECIALITATS

26 especialitats mèdiques

ALTRES SERVEIS

Anàlisis, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies,
mamografies i ortopantomografia.

Teràpies Alternatives

Avinguda Josep Anselm Clavé, 5-7
C. Ignasi Iglesias, 81-83 El Prat de Llobregat

ENS POTS TROBAR A

C. / Ribes de Freser, 7 - Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42 - 08820 El Prat de Ll.

C. / Consell de Cent, 245 - Telf. 93 451 59 52 - 08011 Barcelona

C. / Bisbe Peregrí, 6 - Telf. 93 804 25 54 - 08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS

C. / Lleida, 30 08820 El Prat de Ll.

DISTRIBUIDOR DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE LAMPISTERIA

AVERAGE O NOTA FINAL?

El professorat es decanta per la valoració d'un alumne tal com està en el moment de finalitzar el curs; de vegades, l'*average* -la nota mitjana- potser el perjudicaria perquè el primer trimestre estava malament i és després quan es va recuperar amb molt d'esforç.

Abans de tancar la porta per intentar sobreposar-nos de les calorades, hem de revisar la trajectòria del curs polític a la ciutat, sobretot per estar atents al que ens pot deparar l'inici del nou itinerari.

Al Prat ens trobem ítems que l'Ajuntament ha superat amb nota. Per exemple, la dotació pressupostària de l'Àrea Social, un 21% del total; o les obres de remodelació i rehabilitació del Cementiri Vell, que en una primera fase finalitzaran el proper novembre, i que s'estan fent bé, tot i que el projecte es va iniciar malament l'any 2021. O les noves ordenances de la platja, que tot i cisar un 15% de vehicles, ha estat assimilat per la ciutadania.

Hi ha d'altres projectes que han començat a caminar però que precisen d'una legislatura completa per poder-se qualificar: l'Are Sud i el Prat Nord, on el protagonisme l'adquireix l'habitatge, que preocupa molt a tothom.

Hi ha dos temes dels quals en parlem sovint: la ZBE i la seguretat ciutadana. Què diria aquí el professorat? Faria tornar al setembre per recuperar l'assignatura, o repetir curs? Fixem-nos que en ambdós casos es parla de càmeres: unes -que sí tenim ja col·locades, que pretenen controlar si els cotxes contaminants se salten les normes imposades, i unes altres -que no tenim, i que segons expliciten els experts, serien ideals per tal que la ciutadania se sentís segura en tot moment i en qualsevol lloc. Però resulta igualment cert que en aquests dos temes la classe política governant "guadianeja", és a dir, els fa desaparèixer i aparèixer, els submergeix i aflora als mitjans i a l'opinió pública segons els convingui més.

Les escales mecàniques de l'estació de la Renfe són una autèntica vergonya. Quants anys fa que no funcionen bé? Ara han dit que estan preparant un projecte d'1,5 milions d'euros per renovar-les totalment. No depèn directament de l'Ajuntament, però un cop a la taula ha d'anar bé.

I suposem que mai més no tornarà a passar que les forces polítiques pratenques a l'oposició municipal s'hagin de queixar amargament que no reben amb l'antelació suficient la documentació que els cal (per analitzar-la i estudiar-la) sobre els temes que s'han de debatre als plens. L'alcalde també ho ha reconegut. Però la pregunta és: on rau la resclosa que atura el normal discórrer de les "aigües"?

MARTA MAÑES

Ha estat els darrers 12 anys la directora de l'IES Baldori Guilera i s'acaba de jubilar coincidint amb el final de curs, després de 28 dedicada a l'ensenyament al centre.

PÀGINES 8-9

MOISÈS LLOPART

Un dels fills de la nissaga pratenca d'esportistes, tanca -assegura que entre llàgrimes- la seva clínica de fisioteràpia després de 50 anys d'activitat.

PÀGINA 18

CASTELLERS DEL PRAT

Fem un repàs oral de la primera dècada d'història d'una de les entitats més actives de la cultura popular pratenca. Un temps ple d'emocions, fites i resistència.

PÀGINA 19

JORDI RIBAS

L'equip del Força Lleida acaba d'aconseguir ha aconseguit l'ascens a la màxima categoria del bàsquet nacional, l'ACB, amb aquest pratenc a la banqueta com a ajudant d'entrenador.

PÀGINES 27-28

Segueix-nos a [f](#) @periodicdelta [X](#) @periodicdelta i [i](#) @periodicdelta

Delta LLOBREGAT

Consell Editorial

President: Alfredo García. **Vicepresident:** Vicenç Tierra. **Secretari:** Pere Manuel Azuara. **Tresorer:** Joan Centelles. **President d'Honor:** Jaume Monés. **Soci d'Honor:** Josep Me Canaliás

Director: Vicenç Tierra • **Subdirector:** Javier Martínez • **Cap de Redacció:** Neus Macías • **Ciutat i cultura:** Sergi Olivera (Cap de secció), Marga Solé, Mariano Martínez i Mercè Cabrera. • **Esports:** Toni Espigares (Cap de secció), Manolo Gol i Joan Centelles • **Disseny i maquetació:** Glòria Escrig Ortiz. • **Fotografia:** Quim Torrent, Fernando Vecino i Francesc Serrano • **Foto de portada:** Fernando Vecino • **Publicitat:** Marta Raventós • **Administració:** Ferran Serrano

• Dipòsit Legal B.48419-1977. • Impressió: Imagen.Punto Directo.sl

ACPC Associació Catalana de la Premsa Comarcal
Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos
Telèfon: 93 379 05 33. E-mail: periodicdelta@periodicdelta.cat

**PREMI TESIS-TORRENT
PREMI CIUTAT DEL PRAT
PREMI EL PRAT EMPRESARIAL**

DELTA no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. L'opinió de DELTA es recull als editorials

Mai no plou (foc) al gust de tothom

Instant d'un correfoc al carrer
Ferran Puig / Foto: F. VECINO

El darrer correfoc de diables evidencia les tensions entre colles, Ajuntament i veïns, que veuen massa concentració de festes al Nucli Antic

S. OLIVERA / J. MARTÍNEZ

“El correfoc no surt, una veïna ha muntat una barricada”, comenten pel carrer Jaume Casanovas, només cinc minuts abans de les 22:30 h. Són les festes de Sant Pere i Sant Pau. Entre les colles de diables hi ha hagut cert neguit els dies previs; enguany, l’Ajuntament ha decidit que el correfoc no passi pel carrer Jaume Casanovas. El recorregut alternatiu acordat amb les colles començarà al carrer Eusebi Soler i enfilirà després Jacint Verdaguer.

A Eusebi Soler hi ha, en efecte, “barricada”. Bé, són dues taules juntes presidides per dues veïnes del carrer. El “tallafocs” es completa amb una escala d’alumini que arriba fins a la base d’una façana.

El conflicte recent a l’inici del correfoc de Sant Pere representa un pas de les paraules a l’acció per part de veïns contraris a la celebració d’actuacions de foc davant de les seves cases. Això anirà a més? Què podem esperar per Festa Major?

El departament de Cultura de l’Ajuntament aposta per liderar una mediació entre les parts. “No és una feina que es pugui fer de cop”, avisa Anna Martín Cuello, tinenta d’alcaldia d’Educació, Cultura i Comunitat. “Tampoc se soluciona amb mesures concretes”, afirma, descartant -com ja ho va fer al ple municipal- que l’Ajuntament hagi de col·

locar proteccions a habitatges i comerços de la zona.

“Les lones que es veuen actualment van ser una acció acordada amb el Nus (la federació de cultura popular del Prat) en el seu moment, destinada a comerços concrets amb vidres més grans”, aclareix Martín Cuello. Per a proteccions extremes, la regidora convida a una entesa entre veïns i entitats: “Sempre que un veí ha demanat ajut, les colles ho han donat ajudant a tancar amb cartrons. De tota manera, farem una assemblea informativa amb el veïnat per veure si hi ha més demandes tancar alguna cosa concreta”.

Pau Ruiz (El Nus): “Si la solució ha de dependre només de les colles ens plantejarem no sortir a l’esclat de Festa Major”

La titular de Cultura recorda que l’Ajuntament obliga que les entitats incloguin els seus números de contacte als cartells que adverteixen del pas dels correfocs.

CARRER EUSEBI SOLER. Són les 22:40 i l’únic que es comença a encendre són els ànims del públic. Una de les barricadistes sacseja uns papers. Es queixa que no hi ha autorització “per escrit” que el correfoc hagi de passar per allà. Que el nom del seu carrer només surt “en petit” en els cartells informatius del recorregut.

Que allà hi viu gent gran que pateix del cor. Apareix un policia local i s’apropa a la barricada, on ja fa estona que gent de les entitats culturals miren de raonar amb les veïnes, que de cop i volta fan una crida a favor de Julian Assange i la llibertat d’expressió. El policia, pacientment, explica que ell no pot tractar res de permisos. Fa mitja volta i enfila cap a la plaça de la Vila. El públic comença a escridassar les veïnes. “Fora, fora!”. Apareix Pau Ruiz, membre del Ball de Diables i president del Nus. “Tenim permís i a les onze passem per aquí, punt”, anuncia davant de l’equip tallafocs.

Càrrega de responsabilitats

Des de les colles veuen que l’Ajuntament els carrega la responsabilitat de protegir els carrers dels efectes de la pirotècnia. “No podem deixar temps d’assajos per protegir carrers i que alhora se’ns demani nivell i assolir objectius”, defensa Pau Ruiz, actual president del Nus i membre de Ball de Diables. “Podem ajudar si cal, però l’Ajuntament té els professionals tècnics i l’aparell polític per assumir-ne la responsabilitat”, argumenta.

“Cal un pacte social a tres bandes -reconeix Ruiz-; de l’Ajuntament esperem que faci possibles les manifestacions de cultura popular. I això els veïns també ho demanen. Fa un any ens deien ‘no volem que passeu’; ara sí volen, però amb proteccions contra desperfectes, i això ho entenem perfectament”.

Mijoler va encendre una metxa

En el rerefons, unes declaracions de l'alcalde Lluís Mijoler a El Prat Ràdio, el 5 juliol, que van provocar coïssor entre les entitats: "El Nus són els responsables de les festes de Sant Pere i s'han de replantejar com fan les coses i estar més a prop del veïnat", assegurava l'alcalde, qüestionat per l'afer de la barricada. "La cultura popular és molt important per a la comunitat, però si tot el que fas és negatiu per als veïns, alguna cosa fas malament".

L'alcalde es referia també a la moció presentada per Junts al ple municipal de juny, que demanava una partida pressupostària per col·locar lones ignífugues a portes de locals i habitatges en nits de correfocs. "Si utilitzes barbaritats al ple com a arma política de desgast, al final un veí es veu legitimat per tancar un carrer. El Nucli Antic està cansat de tanta activitat; cal analitzar quantes diades de cultura popular s'han de fer", qüestionava Mijoler.

CARRER EUSEBI SOLER. El policia torna. Diu que l'Ajuntament proposa que les veïnes retirin la barricada i que les colles enfilin el carrer amb la condició de no encendre les forques fins que no arribin a Jacint Verdaguer. No hi ha acord. L'autoritat l'acaba exercint una dona amb un cotxet de nadó. "Això és via pública i no em poden tallar el pas", diu la mare, que aparta una mica l'escala que feia de barrera. El cotxet ha funcionat com un tanc i la barrera es comença a obrir. Un altre membre del públic aprofitava l'esclatxa i retira una taula. Les veïnes també es retiren. La barricada peta. Els diables, a les 23:15 h, també ho comencen a fer.

Esclatarà la Festa Major?

La posició municipal actual està generant desencís en les entitats, que esperen una acció tranquil·litzadora de l'Ajuntament sobre els veïns. El president d'El Nus avisa: "Si la solució ha de venir només des de les colles, ens plantejem no sortir a l'esclat de Festa Major". Martín Cuello assegura que per Festa Major, "el recorregut del correfoc serà el tradicional, només hi ha hagut problema a Sant Pere i Sant Pau".

"No volem castigar el lluïment de les colles; de fet, el correfoc recent va ser més llarg", afirma Arnau Funes, cap del departament de Cultura. També es refereix a la carretillada (un esclat prolongat de petards de certa potència), que els diables volien fer i que va ser denegada per l'Ajuntament: "No

Mijoler: "Cal replantejar-se quantes diades caben. El Nucli Antic està cansat de tanta activitat"

té la mateixa cobertura legal que un correfoc; per seguretat, no es pot fer tan a prop dels habitatges i se'ls va proposar traslladar-la a la plaça Xavier Ruiz [davant de la seu d'El Nus], perquè allà hi tenien previstes celebracions posteriors". En el context de les queixes veïnals, membres de les colles van interpretar la proposta de trasllat com un intent de desterrar la pirotècnia cap als polígons industrials.

La menció "legal" de Funes té el seu pes. De fet, els correfocs es poden celebrar gràcies a una excepció en el feixuc reglament espanyol de pirotècnia i cartutxeria. Atenent a les distàncies generals exigides entre material explosiu i públic, les cercavi-

les de foc tindrien els dies comptats. Però la mateixa norma preveu excepcions en "manifestacions festives, religioses, culturals i tradicionals". Amb tot, els correfocs també compten amb una normativa estricta (seguretat, edats, assegurances...) que sovint és un maldecap burocràtic per a les colles.

Els dos correfocs, línia vermella

Aquest conflicte ha obert el debat de si realment el Nucli Antic està saturat d'actes de cultura popular i si caldria descentralitzar-los cap a altres espais. Des de les colles demanen no barrejar els correfocs i actuacions de de Sant Pere i Sant Pau i Festa Major -els cristos grossos- amb la resta d'actuacions puntuals de l'any. Deixen clar que per les festes grans, no volen sortir del 'rovell de l'ou', i recorden que el Pratfolk -una de les tres festes que aplega totes les colles- ja se celebra repartit per la ciutat.

"Els correfocs de Sant Pere i de Festa Major, com a manifestació històrica, tenen una litúrgia que diu que s'han de fer des de l'església a l'edifici consistorial; es necessiten els carrers del casc antic", apunta el president d'El Nus. Ruiz no veu problema en "descentralitzar" altres festes, i creu que "s'ha fet una bola al barri per l'increment de celebracions, però no som les colles de diables les responsables d'això. Estem parlant de dos correfocs l'any".

La regidora de Cultura aposta per redistribuir les celebracions: "Fa anys que treballem amb una visió global de les festes a la ciutat; han de passar coses a molts altres carrers, no sempre als mateixos". Posa com exemple el 'txupinazo' nocturn de Sant Pollín, desviat al Fondo d'en Peixo "per des-tensionar i per raons de seguretat". "També els trabucaires han entès aquest missatge, i fan actes a tot arreu", defensa Martín. ◀

Els detonants del malestar veïnal

Per què, després de 40 anys de correfocs pels carrers del Nucli Antic, un nombre gens menyspreable de veïns diu prou precisament ara? Hi ha diferents factors que s'hi han amuntegat fins a esclatar (quina ironia).

El principal és que ara es fan més festes, i el Nucli Antic sol ser el centre neuràlgic de tot. A més de Sant Pere i Sant Pau i la Festa Major, també generen xivarri la celebració de Sant Pollín i cercaviles i trobades de diferents colles al llarg de l'any. Castellers, geganteres i dansaires... Per no parlar d'una de les entitats de nova creació que més antipatia desperten pel tema soroll: els trabucaires.

"El Nucli Antic capitalitza el 90% d'aquestes activitats, i percebem que s'han incrementat els actes, especialment els de foc, i la seva durada; és lògic que els carrers més afectats es queixin", explica Enric Aranda, president de l'Associació de Veïns del barri. "Entre tots hem de trobar solucions, perquè també pensem que aquestes activitats donen vida al poble i reben els seus permisos, llavors les han de poder fer on han estat autoritzades", afegeix.

Des de l'Associació de Veïns volen que l'Ajuntament s'impliqui "reunint totes les parts per buscar l'entesa". "Estem a disposició de tothom. Això sí, serà necessari va-

Públic i membres de colles, davant de la barricada improvisada per les dues veïnes al carrer Eusebi Soler / Foto: J. M.

lorar afectacions en altres zones en cas que es decideixin canviar recorreguts", defensa un Enric Aranda que també recomana als veïns remar tots en una mateixa direcció: "Si cadascú fa la batalla per la seva banda, serà tot més complicat".

LA VEU DEL CARRER: Què opina dels correfocs al Nucli Antic?

En les darreres setmanes ha augmentat el descontent del veïnat amb les activitats pirotècniques de les entitats de cultura popular. La concatenació de festes -des de Sant Pere i Sant Pau, Sant Pollín i fins i tot les celebracions de l'Eurocopa- han deixat exhausta una població que es qüestiona la necessitat de festes així de sorolloses. Delta surt al carrer i troba protagonistes dels darrers episodis de conflicte.

TEXT: **NEUS MACÍAS** / FOTOGRAFIES: **SERGI OLIVERA**

Miguel Ángel López

Jo crec que ha canviat el nivell pirotècnic a la ciutat, ha augmentat la qualitat de la pirotècnia a totes les entitats de foc. S'han de posar solucions dialogades sobre la taula ja. Potser entre veïns, comerciants, entitats i ajuntament es podrien finançar unes lones per protegir les façanes. Altres ciutats com Cervera, Sant Pere de Ribes o Vilanova ho fan així i funciona. La barricada del carrer Eusebi Soler va ser totalment innecessària. Argumentaven que hi havia persones dependents...A tota la ciutat n'hi ha. Però si estimes la cultura popular el que vols és que aquestes festes es facin a la ciutat, i no a un polígon.

Ma. del Mar Gómez

Soc veïna del carrer Eusebi Soler. Nosaltres ens vam assabentar amb molt poc temps d'antelació que passaria aquesta activitat pirotècnica pel nostre carrer. El veïnat es va mobilitzar ràpidament, perquè no hi estàvem d'acord. Algú va comprovar que no s'acomplia la llei, perquè les vies per on ha de passar la pirotècnia han de tenir un mínim de 8 metres d'amplada, i el nostre carrer només en té 5. I tampoc es complia el termini de l'avis, que ha de ser amb una prèvia de 48 hores. Als veïns que van intentar aturar la colla se'ls va faltar una mica el respecte. Aquestes coses s'han de fer a llocs més amplis. I que no afecti la façana de la gent. A mi em van cremar una persiana amb un coet que es va llançar una vegada des de la plaça de l'Església.

Miquel Àngel Bustos

Des de fa ja tres anys es celebra Sant Pere i Sant Pau i fins ara no hi havia hagut protestes. Jo soc de Ball de Diables, i organitzem les festes amb l'ajuntament, amb el Nus, amb tots els requisits legals que es demanen. No entenc per què després uns quants veïns tenen el poder de tallar el carrer i que no hi hagi cap actuació per impedir-ho. És un acte autoritzat per l'ajuntament i se'ns hauria de respectar. Els veïns no coneixen les normatives sobre seguretat que nosaltres complim per fer que tot sigui segur. Potser l'ajuntament hauria de fer més pedagogia sobre seguretat i cooperar amb els veïns i comerciants que demanen tancar finestres i portes.

Mari Carmen Ávila

Jo visc a l'Avinguda del Canal, davant el Fondo d'en Peixo. Així que totes les activitats que es fan allà les tinc molt a prop. Durant les festes de Sant Pere i Sant Pau no em vaig atrevir a sortir al carrer a mirar perquè van una mica bojos, però no vaig trobar que fos perillós. No ho he trobat tan malament. La gent jove s'ha de divertir una mica. Em molesten molt més els botellots que s'organitzen al davant de l'institut, que els cotxes fins i tot aparquen a la zona peatonal i posen la música molt alta.

Ana Cobas

A mí me molestan muchísimo los petardos y el ruido en general. Yo vivo en la calle Castilla, que no es demasiado ancha, y tantos días seguidos de fiesta celebrando con petardos soliviantan a todos los vecinos. Me sobresaltan los petardos, parecen bombas y molestan a los animales, a los bebés o a las personas mayores. Las actividades de fiestas populares pasan por mi calle a la altura de la Avenida Montserrat, pero no molestan mucho y pasan rápido.

Àlex Sandoval

Hi ha hagut reunions a tres bandes, amb ajuntament, amb el veïnat i les entitats. Una solució ben ràpida i ben fàcil hagués estat la de posar lones de protecció. Els comerciants de Ferran Puig fa tres anys van poder disposar d'unes lones. No eren ignífugues però servien perfectament per protegir vidres i el que sigui. No costen centenars de milers d'euros, com algú equivocadament va dir al ple, i és una solució que hagués convençut el veïnat. I l'ajuntament no ho ha volgut fer.

Més
llestas que
la calor!

**Aquest estiu, siguem més llestes
i més llestes que la calor.**

Beguem aigua freqüentment, evitem sortir a les hores de més calor i estiguem a llocs frescos. I sobretot, demanem ajuda així que ens trobem malament.

061 /Salut
Respon

 **Generalitat
de Catalunya**

sempre
endavant

J. MARTÍNEZ

FOTO: QUIM TORRENT

És una de les veteranes d'un institut també veterà, el Baldiri Guilera. Marta Mañes (1964) s'acaba de jubilar com a directora del centre, càrrec que ha exercit els darrers 12 anys (hi portava 28 en total a l'institut). Enginyera tèxtil de formació, suma gairebé quatre dècades dedicada a l'ensenyament. Entrar al Baldiri va suposar canviar l'Eixample barceloní pel Prat. "Uf, al Prat", em deien les amigues, i ara tinc clar que no marxaria d'aquí", confessa.

■ **Sempre havia tingut clar que volia dedicar-s'hi a l'ensenyament?**

■ Sempre. Porto 38 anys de professora. Vaig tenir la possibilitat de ser directora perquè tenia il·lusions, pensava que podia fer coses... I he tingut la gran sort, i ho dic des del fons del cor, d'haver tingut un grup de gent, des del professorat fins a l'equip d'administració i de neteja. I també amb l'AMPA. Tots m'han permès treballar tranquil·la i amb la confiança com a base.

■ **La burocràcia, diuen, del sistema educatiu li ha permès "fer coses"?**

■ M'ho ha permès a base de moltíssimes hores de moltíssima gent. Perquè un centre funcioni, hi ha una gran part de gestions que s'han de fer perquè toca, tot i que pensis que no aporten res a ningú. Però és gràcies al sobreforç de la gent, que he pogut fer aquelles altres coses que van més enllà d'allò que toca. Sense això, ho hauria deixat després dels primers quatre anys. És tanta la feina que hi ha, que si l'has de fer amb tensions o barallant-te amb la gent ho deixaries.

■ **Què destacaria del que ha posat en marxa durant la seva direcció?**

■ Ui, 12 anys donen per molt. Destacaria, amb molt d'orgull, el projecte d'esports que tenim a l'institut i que es desenvolupa a l'hora del pati. El departament d'educació física pren les regnes del pati i muntem quatre pistes de vòlei, taules de ping-pong, s'organitzen lligues de futbol i altres esports, fins i tot zumba, per als qui no els agraden els esports de competir. Els alumnes, quan baixen al pati, ja baixen esmorzats, perquè deixem que ho facin els últims cinc minuts de la classe d'abans i això també ens permet assegurar-nos que mengin i mirar què mengen. En comptes de baixar i donar voltes amb el bocata, baixen corrents com bojos a buscar les pilotes. I els que volen tranquil·litat, tenen l'opció de fer escacs o venir a la biblioteca, que sempre està oberta. Hem convertit aquesta estona en un "pati actiu".

MARTA MAÑES, exdirectora de l'IES Baldiri Guilera
“Cada alumne ha de trobar alguna cosa on pugui brillar”

■ **A banda d'ensenyar, què considera que ha après?**

■ He après a tenir ull clínic per empatitzar amb professors novells, captar la seva sensació i ajudar-los a integrar-se a l'institut. Això s'aprèn amb experiència, clar. També he après a tractar els alumnes.

■ **És una franja d'edat molt intensa, entre els 12 i els 17, molt pendents d'un món de pantalles que canvia a gran velocitat. Com es gestiona la relació amb els alumnes tenint en compte aquest escenari?**

■ El professorat fa una formació contínua i constant. I és formació de tot tipus, des d'acompanyament d'alumnes fins a eines digitals. També ajuda el fet de comptar amb eines de suport com el SIEI [Suport Intensiu per a l'Escolarització Inclusiva, són professionals que s'incorporen a la plantilla de les

escoles o instituts per atendre alumnes amb necessitats educatives especials dins de l'aula]. És que de fet la "cultura Baldiri" és una cultura inclusiva; i això m'ha ajudat també a quedar-m'hi. Aquí tothom és benvingut, i un cop que entres, anem a veure com t'ajudem i t'acompanyem.

■ **Què pensa del fet que molta gent considera una feblesa del professorat actual aquesta filosofia d'acompanyar i entendre l'alumne? No s'ha de dir una mica més "ja s'espabilaran"?**

■ Sí, però són dues coses diferents. Aquesta frase és molt bona, sí, però s'ha de saber distingir molt bé, i en això és fonamental l'equip d'orientació, entre els alumnes que no donen més de si per manca d'actitud o perquè es relaxen i els alumnes que, per alguna circumstància, tenen moments de necessitat. Aquí

hem de saber posar-nos en la seva pell, i no ens podem limitar a dir: "Espavila, eh!". En certs moments o circumstàncies personals, has de saber trobar-los un punt des del qual tibar-los, perquè si no, es quedarà allà abaix.

■ Les famílies són receptives envers aquest tractament?

■ Sembla difícil de creure, però no he tingut mai cap queixa d'una família per aquest motiu. I és gràcies al fet que els tutors i l'equip d'orientació també assessora i fa entendre al grup i a la classe determinades circumstàncies o situacions d'un alumne que s'han de respectar al cent per cent.

■ El Baldiri va ser pioner al Prat a l'hora d'incorporar un batxillerat d'arts escèniques. Com ha funcionat?

■ Aquest batxillerat és una petita joia, perquè té un alumnat especial que dona moltíssima vida a l'institut. I justament és un batxillerat que, quan va començar, les famílies desconfiaven, preferien que els fills estudiessin el científic, etcètera. Però ara el 99% de pares donen suport als seus fills si volen estudiar l'escènic. Ja a 1er d'ESO fem projectes d'art i música, i aquest enfocament cap a l'art ens ha permès descobrir grans capacitats en alumnes que no eren tan potents en altres matèries. I aquests talents es descobreixen en el context de l'aula, davant de la resta de companys, i ajuda a cohesionar el grup en el seu primer any. L'important és que cada alumne trobi alguna cosa on ell brilla.

■ Fa uns dies llegia que hi ha neguit entre el professorat perquè hores d'ara milers de docents no tenen clares les seves destinacions per al curs vinent. Com impacta això en el funcionament del centre?

■ Avui [15 de juliol] ha sortit les llistes provisionals. O sigui, avui hi ha gent que s'acaba d'assabentar que el curs vinent ja no està

al Baldiri. Aquest any ha estat especialment greu perquè s'han hagut d'estabilitzar per llei moltes places que estaven cobertes per interins, per exemple. Però en realitat cada any hi ha cert trasbals, perquè es convoquen oposicions i aquestes provoquen moviments de personal. I clar que impacta, perquè et trobes que un company que ja portava quatre anys al centre no hi serà el cinquè. I la manera de reduir aquest impacte és que les idees i el projecte educatiu del centre estigui clarament consolidat. Aquest ideari i el professorat és el que et permet que t'arribi un docent nou i no vagi perdut o al seu rotillo.

“ Tenim la sort que el Prat ofereix moltíssimes activitats de molt bon nivell educatiu. I gratuïtes”

“ El llibre en paper aporta moltes coses positives, com ara concentració i tranquil·litat”

■ Esmentava vostè la “cultura Baldiri” i l’ideari Baldiri”? Me'ls pot definir?

■ L'ideari Baldiri seria la inclusió absoluta. Aprofitar qualsevol lloc i moment per seguir amb l'aprenentatge de l'alumne, fins i tot una festa. I també és el nostre ideari tenir una mirada molt personalitzada dels alumnes. Alhora destacaria que aquest sempre ha sigut un institut molt viu amb molta iniciativa. Ens agrada formar part de la ciutat, i per participem en molts projectes que ens ofereixen des d'entitats, centres cívics, regidories... I funciona també a l'inrevés, fem que la ciutat entri a l'institut. Tenim la sort que el Prat ofereix moltíssimes activitats de molt bon nivell educatiu. I gratuïtes. A cada curs de l'ESO podem escollir tota una línia de tallers

perquè els alumnes els facin. O, per exemple, al Baldiri tenim clar que tothom ha d'acabar 2n d'ESO sabent anar en bici i nedant, per la senzilla raó que tenim una ciutat amb platja, on s'hi pot arribar en bici, i que això és una manera de socialitzar i tenir alternatives a quedar-se a casa jugant a la “play”. Des de la regidoria d'Esports ens faciliten dos carils a la piscina i a sobre la nostra professora d'esport és nedadora i s'ocupa dels alumnes sense necessitat de cap altre monitor.

■ Una forma subtil de combatre les pantalles...

■ Sí, però sense plantejar-ho com un enfrontament, sinó més aviat com una alternativa. Sí que és cert, i aquí anem tots a una, que des de fa tres anys recollim els mòbils a primera hora i els tornem a la sortida.

■ Encara hi ha espai per al llapis i paper, en una educació clarament digitalitzada?

■ El llibre en paper aporta moltes coses positives, com ara concentració i tranquil·litat. I tant que els ordinadors aporten moltes coses positives, però creiem en un sistema híbrid. Aquí han d'escriure molt amb el boli. No és quelcom antic i també aporta coses molt bones. I a la vegada, lògicament, han de saber utilitzar els programes informàtics amb rapidesa. Tot suma.

■ Què opina de l'alarma pel baix nivell general de comprensió lectora de l'alumnat?

■ La comprensió lectora és bàsica, però no l'hem d'entendre com comprensió aplicada al castellà o al català, sinó que s'ha de potenciar la lectura a totes les àrees: tecnologia, mates, novel·les... Segur que a la biblioteca de l'institut trobaràs una temàtica sobre la que t'agrada llegir. Un centre educatiu és meravellós, no som conscients de quantes coses pots oferir als xavals. ◀

BALTASAR

MEDIADORES DE SEGUROS

ASSEGURANCES DE

AUTOMÒBILS · LLAR · COMERÇ · VIDA · JUBILACIÓ · COMUNITATS
MALALTIA · ACCIDENT · EMPRESSES · RESPONSABILITAT CIVIL

Sempre
al vostre
costat

OFICINA ÚNICA: Av. Verge de Montserrat, 38 · Telf. 93.370.02.99 · Fax. 93.370.06.06 · El Prat de Ll. e-mail. baltasar@baltasarseguros.com · www.baltasarseguros.com

HORARIS: Matins de 9 h. a 14. · Tardes de 16 h a 20 h
Excepte divendres: matí de 9 a 14 · Tardes de 16 a 19 h.

La fira de Festa Major es trasllada a l'entorn del Parc Nou

L'alcalde diu que no serà el lloc definitiu i que s'hi treballa per buscar-ne un amb menys impacte sobre els habitatges

NEUS MACÍAS

Les atraccions de Festa Major s'ubicaran ja aquest setembre a la Ronda del Sud i deixaran el seu tradicional espai a la zona del Sagnier. Així ho ha decidit l'Ajuntament i ho ha fet saber al veïnat dels barris afectats amb una carta signada per l'alcalde, Lluís Mijoler, on s'expliquen els motius que han conduït a prendre aquesta decisió.

A la missiva, Mijoler atribueix la resolució a les obres que fa el mi-

nisteri de Foment a la Ronda de Ponent i que comprometen l'accessibilitat i la mobilitat al polígon industrial de Mas Mateu. "És inviable fer compatible la realització de les obres, el manteniment de l'accessibilitat al teixit productiu del polígon, i l'accés dels camions i de la maquinària necessaris per instal·lar la fira abans, després i durant els dies de Festa Major".

L'alternativa que han proposat els serveis tècnics municipals per instal·lar la Fira és la Ronda del Sud, en el tram que discorre davant del Parc Nou, entre els carrers Túrria i Llobregat. Mijoler explica que el canvi s'ha dut a terme "després de mantenir diverses reunions amb l'entitat que agrupa els firaries, la Coordinadora de Industriales Feriantes de l'Hospitalet, Esplugues i el Baix Llobregat, i d'acord amb ells, i s'ha informat així mateix l'Associació de Veïns de Sant Cosme". L'AVV ha confirmat a Delta que se'ls ha informat de la decisió, però que romanen a l'espera d'una reunió on es donin tots els detalls d'aquesta iniciativa.

Fins en tres ocasions Mijoler afirma a la carta que aquest emplaçament és "una solució puntual i no definitiva" i que l'Ajuntament treballa "per trobar un recinte firal definitiu que minimitzi l'impacte en zones habitades i que disposi de l'espai

Gent caminant per la zona d'atraccions, ubicada fins a l'any passat a l'entorn del Sagnier / Foto: F. SERRANO

i les condicions òptimes per permetre la realització en les millors condicions possibles de la fira".

Sorolls i molèsties constants al Sagnier

Consultats per Delta, els veïns de la zona del Sagnier s'han mostrar alleujats per aquesta decisió, que els "allibera" de les molèsties que han hagut de suportar durant anys. "No és només el soroll- assegurava a aquesta periodista un veï-. Durant dues o

tres setmanes patim per poder aparcar al barri". Un altre recordava que, després d'anys de protestes, van aconseguir que la Fira deixés d'ubicar-se a l'Avinguda Pompeu Fabra entre els números 79 i 101. "La meua habitació no donava aquí, que és interior, però la de la meua filla sí. Sort que no hi havia atraccions sorolloses, més aviat paradetes de menjar i de souvenirs". La noia confirma que els sorolls es podien perllongar fins a la una de la matinada. "A més, jo no veia molt segures les atraccions que s'ubicaven darrera del poliesportiu Sagnier. Tot estava molt estret i es feia difícil caminar amb seguretat, allà tot encaixat".

Un veí que passeja amb el seu gos pel carrer Frederica Montseny explica que l'animal patia pels sorolls: "Es posava molt nerviós; i a més del bullici hi havia les olors a fregit i els vehicles que aparcaven a qualsevol lloc i de vegades interrompien les sortides dels aparcaments".

La decisió es va traslladar a Junta de Govern en les darreres setmanes, tot i que es va retirar de l'ordre del dia fins tenir tots els permisos necessaris. Tot i això, la notícia es va fer pública a través d'un mitjà online i, consultada per Delta, l'oposició s'ha mostrat molesta. "Tenim la sensació que s'improvisa constantment i hi ha falta de comunicació. No pot ser que ens enterem per la premsa de moltes de les decisions que es prenen", assegura el portaveu de Junts pel Prat, Gerard Valverde. El líder del PP, Miguel Ángel Ochoa, explica que la decisió li sembla "un error" per la "llunyania" de la nova ubicació respecte a la zona de concerts. "Més d'una persona s'ho pensarà, a l'hora de desplaçar-se fins a la fira". Ochoa també es mostra descontent per la supressió dels xiringuitos dels partits polítics. ◀

Avançament d'artistes per Festa Major

Entre els grups que l'Ajuntament ja ha anunciat per a la propera Festa Major, destaca el rescat d'Amistades Peligrosas per a nostàlgics dels 90. També hi haurà un Tribut a Queen a càrrec de Momo. El pàrquing de l'estació serà la zona més jove amb noms com Albany, Cyril Kamer o Javugo DJ Set. Les músiques tranquil·les ompliran el Fondo d'en Peixo amb noms com Pedro Pastor, Maria Jaume, Maria Rodés. També hi haurà pop-rock amb La Ludwig Band o els locals Simonsen, i ball més festiu amb el DJ Miqui Puig.

Un projecte pilot de recuperació del càncer tria el Prat com a lloc idoni per als exercicis

Són rutines per recuperar massa muscular i combinen resistència cardiovascular amb força

MERCÈ CABRERA

Mireia Daura i Guillem Fregoneci, fisioterapeutes titulats a la facultat de Blanquerna, imparteixen una teràpia grupal de rehabilitació per a pacients amb càncer de pulmó, en tractament amb immunoteràpia, de l'hospital de Bellvitge. El projecte pilot, ideat per Jordi Vilaró i Paula Jakszyn des de l'Institut Català d'Oncologia (ICO), és el primer a posar en pràctica la recuperació en indrets fora dels centres sanitaris. I sembla que el grup ha trobat al Prat uns espais idonis per a les seves rutines de recuperació física.

Amb exercicis que combinen resistència cardiovascular amb força, perquè l'objectiu principal és aconseguir guanyar massa muscular, han aconseguit instaurar una rutina d'esport de 3 cops per setmana. "És un model híbrid, en què primer comencem 3 mesos fent sessions grupals 1 cop per setmana i després els últims 3 fem una trobada per mes. Ells després han de completar a casa els exercicis que els enviem per l'aplicació Rehbody" comenta Mireia.

"Lloc ideal"

Habitualment es reuneixen a espais com el riu o el Parc Nou, mantenen el contacte a

El grup de pacients, durant una de les seves rutines guiades, al Parc del Riu / Foto: F. VECINO

"El diagnòstic va suposar una advertència per canviar el xip, mentre que la teràpia grupal ha servit per millorar el físic i trobar relacions de suport psicològic"

través d'un grup de WhatsApp, i canvien les rutines, per exemple, alternant amb marxa nòrdica. "El Prat és el lloc ideal per fer-lo, tot i que no tots els pacients viuen aquí, ja que trobem molts parcs, zones verdes amb ombra i carrers plans on poder intercalar les jornades" comenten.

El programa té una duració de 6 mesos i els pacients es van incorporant a mesura que reben el tractament, formant un grup de no més de 10 persones. "S'ha vist que fer-ho de forma conjunta augmenta l'adherència i que, fins i tot, estableixen relacions properes entre ells", explica Daura.

Mitjançant un braçat controlen les seves constants durant els 45 minuts que dura l'activitat. També fan exàmens periòdics abans de començar el programa, als 3, als 6 i al cap de 9 mesos d'haver-lo iniciat, per tal de poder obtenir dades confirmatòries per implementar-ho a més centres. "Va començar pel pulmó perquè vam rebre una beca des de pneumologia, però segurament és aplicable a altres càncers o, directament, a malalties cròniques" expliquen els professionals.

Paper de les famílies

"La veritat que no havíem pensat a incorporar a les famílies, malgrat que sí que fem una entrevista motivacional a l'inici del programa per saber si tenen suport social, però és una bona idea", confessa Mireia. "Cal acompanyar-los durant tot el procés perquè la presència d'un càncer és una notícia amb molt d'impacte emocional", afegeix.

Molts d'ells refereixen que han trobat en la teràpia un grup molt acollidor amb un ambient de suport per portar la malaltia de la millor forma possible. "Per mi, va ser una advertència per canviar el xip i, en general, l'estil de vida", explica una de les pacients integrants. ◀

El bus a Bellvitge seguirà actiu durant l'agost

REDACCIÓ / La línia d'autobús L22 continuarà funcionant durant el mes d'agost, segons informen els serveis municipals. A diferència de l'any passat, es continuarà prestant servei amb les mateixes condicions que fins ara: de dilluns a divendres, de 7 del matí a 3 de la tarda amb una freqüència de pas d'una hora. En sentit contrari, el primer servei comença a les 7.30 h a l'Hospital Universitari de Bellvitge.

El recorregut del bus comença al costat del centre d'atenció primària Ramona Via i continua cap a l'avinguda del Remolar. Des d'allà, circula fins a l'estació de Rodalies i surt de la ciutat per l'avinguda de Josep Anselm Clavé. Després de travessar el riu, fa parades a les cotxeres de TMB i a l'hospital oncològic, finalitzant el recorregut a l'accés principal de l'hospital i urgències. En el sentit contrari, els carrers del recorregut són els mateixos. ◀

L'Ajuntament critica la reducció de l'activitat als CAP durant l'estiu

REDACCIÓ / Tots els grups polítics municipals han signat una declaració de rebuig unànime contra la reducció de l'activitat estival als centres de salut, competència de la Generalitat de Catalunya. Les conseqüències principals, segons destaca el consistori, són la reducció d'horaris i serveis com ara el tancament del CAP Pujol i Capsada a les tardes durant el mes d'agost i la impossibilitat de contrac-

tar personal de substitució si es produeixen baixes durant aquest mateix període.

L'Ajuntament també ha demanat la recuperació d'aquells serveis que van patir retallades, durant l'any 2010 i durant el període pandèmia, així com una millor planificació a mig i llarg termini "per evitar que les persones més vulnerables puguin accedir als serveis sanitaris bàsics". ◀

L'Ajuntament reformarà sis centres educatius per combatre la calor

L'Escola Sant Jaume ja disposa de menjador climatitzats / Foto: ARXIU DELTA

El confort tèrmic és l'objectiu principal d'una inversió municipal de 800.000 euros en reformes a escoles i instituts

REDACCIÓ / Potser els alumnes no ho comenten gaire a casa, però la primera impressió que una família troba quan trepitja un institut o escola (no només al Prat, la sensació és comuna arreu de Catalunya) a partir del mes d'abril és la d'entrar en una sauna.

O, directament, en un forn (les ballades familiars de sardanes per Sant Jordi són una prova de foc, mai millor dit). L'Ajuntament ha anunciat que aprofitarà les vacances escolars d'estiu per dur a terme una quinzena de reformes a escoles i instituts, entre les

quals destaquen obres de millora del "confort tèrmic, un aspecte que preocupa la comunitat educativa i les famílies".

Des de les àrees d'Educació i de Projectes Urbans i Manteniment s'ha decidit donar prioritat a les escoles que no disposen d'espais d'ombra als patis, les que no tenen equips de climatització ni lames de protecció solar als gimnasos, les orientades al sud de forma majoritària i les que tenen poca ventilació creuada. Segons xifres de l'Ajuntament, durant el 2024 es destinaran 800.000 euros a projectes de millora en instal·lacions educatives.

Pèrgoles, aerotèrmia i aires condicionats

En concret, l'Ajuntament ha anunciat que s'instal·larà un tendal a la pèrgola de formigó de l'Escola Charles Darwin; es climatitzarà amb aerotèrmia i amb la col·locació d'aparells d'aire condicionat l'Escola del Parc; es climatitzarà el menjador i l'aula de psicomotricitat i s'instal·larà un tendal al pati de l'Escola Jacint Verdaguer, així com a la Bernat Metge.

També se substituiran fusteries i s'instal·laran lames de protecció solar a la planta baixa de l'Escola Galileo Galilei. Aquestes reformes se sumen a la ja finalitzada climatització del menjador de l'Escola Sant Jaume. El pla preveu la intervenció progressiva en altres escoles en funció dels criteris de prioritat fixats. ◀

"Al Prat no hi ha cap restaurant acreditat per l'associació de celíacs de Catalunya"

Una xerrada d'especialistes destaca el dèficit general d'establiments amb menú adaptat

MERCÈ CABRERA

La xerrada "Veritats i mites al voltant de la celiaquia", a càrrec de Míriam Baños i Àngela González membres de l'associació Celíacs de Catalunya i celebrada al Centre Cívic Palmira Domènech, va posar sobre la taula la importància de menjar en llocs acreditats, locals que han rebut formació sobre la malaltia, així com va aportar consells sobre la dieta sense gluten.

Començant amb la definició de celiaquia, Míriam Baños, vo-

Míriam Baños durant un moment de la xerrada al Palmira Domènech / Foto: M. C.

luntària des de fa molts anys, va aclarir que no compleix criteris per ser una intolerància ni una al·lèrgia, ja que no és una reacció immediata (minuts) ni tan sols diferida (hores), però que, a diferència de les anteriors, comporta conseqüències a llarg termini.

"És una condició crònica, permanent i incurable. Avui dia

no existeix cap alternativa que no sigui una dieta estricta sense gluten, factor que continua sent molt difícil actualment, ja que no només s'ha d'evitar la farina, sinó que el gluten és un conjunt de proteïnes present en diferents gramínies que s'empra molt en la indústria per la seva textura densa. Trobem contaminació creua-

da a molts productes o elaboracions que de forma natural serien aptes per a celíacs", van explicar.

No seguir la dieta correctament, van recordar les ponents, pot derivar en conseqüències molt greus, com ara limfomes, avortaments de repetició, retard de creixement, osteoporosi o epilèpsia.

No som "lloc al món" per a celíacs

Baños i González van explicar que a la ciutat fa uns anys hi havia un únic restaurant acreditat, però que amb el temps va deixar de renovar-la perquè no complien la normativa. Tot i això, sí que hi ha establiments on es poden aconseguir productes envasats o certs locals de cadenes d'hostaleria que estan acreditats per la FACE. "A Barcelona existeix una mica més d'oferta, tot i que, en general, a Catalunya menys de l'1% dels espais són aptes per a celíacs", van exposar. ◀

Concentració de treballadors davant de Pronovias / Foto: CEDIDA PER FONTS SINDICALS

Preacord per la reducció d'acomiadaments en l'ERO de Pronovias

REDACCIÓ / L'acció i la mobilització sindical dels treballadors a Pronovias va aconseguir reduir l'impacte de l'expedient de regulació d'ocupació presentat per la direcció de l'empresa tèxtil amb seu al Prat. Segons un preacord ratificat unànimement per la plantilla el passat 3 de juliol, s'han reduït a 64 les persones afectades de les 85 inicials i s'ha obert la possibilitat d'acollir-se voluntàriament a l'expedient. A més, es van pactar unes compensacions de 45 dies per any amb un màxim de 42 mensualitats i de 33 dies amb 24 mensualitats en funció de l'antigui-

tat de les persones afectades (indemnització màxima de 100.000 euros i mínima de 4.000). També es va acordar, segons anuncia CCOO, un pagament lineal de 4.000 euros per aquelles que tinguin un salari anual de 30.000 euros o inferior. El sindicat majoritari considera que aquesta resolució ha d'ajudar la companyia a trobar "un nou escenari que li permeti superar la situació actual i consolidar-se en el sector amb un projecte industrial viable que garanteixi els llocs de feina". A Pronovias El Prat hi treballen més de 300 persones. ◀

S'inicien les obres de l'edifici de protecció oficial del carrer Vicente Ferrer

NEUS MACÍAS / Ja han començat al carrer Vicente Ferrer les obres dels 8 pisos de protecció social en règim de lloguer que construirà i gestionarà l'empresa municipal Prat Espais. Es tracta d'un solar i d'un antic garatge propietat de l'ajuntament que albergava el parc mòbil local. El nou edifici constarà de 8 habitatges de lloguer, 5 d'una habitació i 3 de dues habitacions. Els habitatges també disposaran d'aparcaments de bicicletes. Els pisos d'una habitació tindran una mida de 48,74 metres quadrats, mentre que els més grans constaran de 61,90 m².

Projecte d'arquitectura modular

Es tracta d'un projecte d'arquitectura industrialitzada modu-

lar, un sistema arquitectònic que el gremi defensa perquè "impulsa la sostenibilitat i la tecnologia i es presenta com a solució a diversos dels problemes socials i ambientals associats amb l'habitatge", en paraules de l'Escola Sert d'Arquitectura.

L'aplicació de criteris mediambientals fa referència al baix impacte energètic o tòxic en la fabricació dels materials, que el seu origen sigui la reutilització o la possibilitat de deconstruir i tornar a construir un pis en un altre lloc amb tecnologies tradicionals.

El projecte inclou alts criteris de sostenibilitat i reducció del consum energètic quan s'utilitzin, factor que podria fer-los més assequibles. ◀

Apartaments turístics a Coronel Sanfeliu

NEUS MACÍAS / Un apartament de 2 estrelles amb 29 apartaments en la modalitat d'estudis s'ubicarà al carrer Coronel Sanfeliu N° 127-129, després de la demolició d'un habitatge unifamiliar i un garatge situats a aquella adreça. En les darreres setmanes ha començat la construcció de l'edifici, que es troba envoltat de petites cases de planta baixa o dues plantes, després de diverses modificacions en la llicències d'obres atorgada a la promotora. El nou projecte preveu una segona fase per tal de recuperar la planta soterrani que existia en una primera versió del document. La companyia darrera d'aquesta construcció és Sun&Moon Light S.L., una societat limitada que té com a objecte la gestió i explotació d'hotels, amb seu social al barceloní carrer de Ferran. L'empresa gestiona un hostel al barri Gòtic de Barcelona, amb habitacions individuals i altres compartides, amb o sense bany privat. ◀

Han començat les obres de neteja del solar on es farà l'aparthotel / Foto: QQQQQ

La PAH del Prat denuncia males praxis en el darrer desnonament a la ciutat

REDACCIÓ / La Plataforma d'Afectats per la Hipoteca del Prat denuncia en un comunicat els fets succeïts durant el desnonament d'una família de l'avinguda del Canal de la ciutat, el Paco i la Ana i els seus fills, el passat 8 de juliol pel que consideren que els mossos d'esquadra van mobilitzar un dispositiu "desproporcionat". Certament, la forta presència policial a la zona va cridar l'atenció de molts veïns aquell matí, com es va poder veure a les xarxes socials. A més, l'entitat denuncia que no van tenir cap opció d'exercir mediació ni donar suport emocional a la família, per exemple no deixant passar dues persones acreditades com a psicòlogues i metges.

En l'apartat judicial, també expressen dubtes de la forma de procedir per part de la comitiva, canviant d'opinió sobre la marxa i enviant el llançament de l'ordre massa tard a l'advocada de la família, que no va tenir temps de presentar recurs. Per acabar, la PAH també crítica l'actuació dels serveis municipals en el cas per no considerar prou bé la "vulnerabilitat" de la família afectada, segons el seu criteri. ◀

Primera pedra dels nous 135 pisos de lloguer social a Carretera de l'Aviació

Es preveu que els habitatges, d'una a tres habitacions, tinguin un preu per sota dels 600 € mensuals

NEUS MACÍAS

El solar entre Carretera de l'Aviació i la Ronda Sud acull ja les obres de construcció del bloc de 135 pisos de lloguer social que contribuiran a doblar el parc públic que hores d'ara té el Prat. A finals de juny es va posar la primera pedra d'aquest edifici que oferirà pisos de lloguer d'una, dues i tres habitacions a un preu inferior als 600 euros mensuals.

A l'acte van acudir la presidenta de la Fundació Hàbitat 3, Carme Trilla, i el president de la Fundació Família i Benestar, Josep Ma. Puig, les dues entitats que s'encarregaran de la gestió de l'edifici, sempre amb l'acompanyament de Prat Espais. Trilla va explicar que Hàbitat 3 es farà càrrec dels pisos de caràcter més social, mentre que la Fundació Família i Benestar Social gestionarà els habitatges més convencionals.

Els pisos d'una habitació disposaran de 39,26 metres quadrats; els de dues habitacions, de 54 m², mentre que els més grans, de tres habitacions, tindran 73 metres quadrats.

Lluís Mijoler, alcalde del Prat, va assegurar que les promocions contemplades a l'Eixample Sud arribaran a posar al mercat de lloguer fins a 300 pisos, molt més de l'oferta actual a la ciutat. A l'acte també va intervenir Silvia Grau, director de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya.

L'Ajuntament ha cedit la parcel·la, que té un valor de 2 milions d'euros, per un període de 75 anys. L'edifici es finançarà en part amb una aportació de 4,8 milions d'euros

Col·locació de la primera pedra del futur bloc de pisos socials / Foto: PREMSA AJUNTAMENT

provinents dels Fons Europeus Next Generation. A més dels 135 pisos es construiran 4 locals i 144 places d'aparcament.

El Pla Local d'Habitatge preveu pisos d'entre 300 i 600 euros

Així, i com preveu el Pla Local d'Habitatge, l'Ajuntament promou per mitjà de medis propis com Prat Espais o de forma delegada amb entitats socials o cooperatives com la COV, diverses promocions d'habitatge de lloguer social que es desenvoluparan en solars públics municipals, fonamentalment en l'ARE Eixample Sud.

En aquesta primera fase seran més de 300 habitatges, de 1, 2, 3 habitacions, tots

de lloguer amb una renda que estarà aproximadament entre els 300 i 600 euros mensuals, en funció del número d'habitacions que tingui i de la promoció. Aquests habitatges s'adjudicaran per sorteig a persones empadronades en el Prat que compleixin els requisits generals d'accés a l'habitatge de protecció oficial i de les convocatòries que es publicaran a finals de 2024 i primers de 2025. Totes les promocions tindran reserves d'habitatges per a persones grans, joves, monoparentals, discapacitats o en situació de vulnerabilitat econòmica, buscant així la màxima mixtura inclusió social. Els habitatges està previst que es lliurin entre 2025 i 2027 ◀

Lisant

DESEMBUSSOS
Col·lectors i Xarxes de Sanejament

Inspecció Càmera TV
Servei 24h - Urgències

Més de 35 anys a prop teu

C/ de les Moreres, 89-91 - CP 08820 El Prat de Llobregat
Tlf.: 93 379 11 94 - 93 479 35 70

Tecnologia
Qualitat
Confiança

www.lisant.net

Espurnes al ple entre portaveus i alcalde pel funcionament burocràtic

Una errada en l'enviament d'un expedient fa aturar la sessió

NEUS MACÍAS / Tornen les declaracions d'alt voltatge entre Lluís Mijoler i portaveus de l'oposició per l'operativa interna de l'Ajuntament. El ple municipal del 27 de juny va viure un intercanvi de retrets entre l'alcalde i els portaveus del PP i de Junts pel Prat arran del que havia de ser una pacífica presa de coneixement de l'informe anual del Síndic de Greuges. Quan Mijoler ja donava per tancat el tema, Gerard Valverde, portaveu de Junts, va reprendre el debat i va recordar que no havia rebut l'expedient. Mijoler va insistir amb rotunditat per afirmar que sí hi constava en l'enviament i que, en cas contrari, ho busqués a la web. L'alcalde va decidir suspendre el ple per lliurar l'expedient en paper a l'oposició.

Durant el recés es va comprovar que, efectivament, l'expedient no s'havia adjuntat als portaveus i Valverde va esclatar. "Se'ns ha tractat de mentiders. Vostè no està exercint la presidència d'aquest ple perquè no ens està representant a tots. No és acceptable ni

Portaveus dels grups durant una sessió del ple / Foto: Arxiu DELTA

que rigui ni que es mofi de nosaltres", extrem que va negar Mijoler. "No digui coses de mi que no són", va respondre l'alcalde.

Convocatòries que es queden a la bústia de sortida

"Sí, filem prim perquè és la nostra feina", va puntualitzar Valverde. Mijoler va advertir el

portaveu de Junts. "Parli amb respecte i no doni cops als mobles". Valverde ja a primera hora del ple havia manifestat el seu descontent per la convocatòria precipitada de les Juntes Generals de les tres empreses municipals. "El cos ens demanava ni tan sols assistir avui aquí", va dir només començar la sessió. En aquest punt, la Secretària accidental de l'ajuntament va admetre que la convocatòria "estava preparada per ser enviada però es va quedar a la bústia de sortida". Una errada burocràtica que també va criticar Miguel Ángel Ochoa, portaveu del PP, que més tard va apuntar que un dels informes que es debatia al ple estava signat, alhora, per la Cap de Presidència de l'ajuntament que, precisament, també actua aquests dies de Secretària accidental ja que la titular està de baixa. "No sembla lògic que

la persona que ha de garantir que l'acció de govern sigui correcta formi part d'aquell mateix govern", va assegurar Ochoa. "Es treu o es posa la gorra segons li prova. Això no pot ser, no es pot donar aquesta bicefàlia". Mijoler va demanar que no es posés "en dubte" la professionalitat dels funcionaris de carrera. ◀

LA CONTRACRÒNICA de SERGI OLIVERA

Curs d'iniciació a l'informàtica

Embolica que fa fort amb les discussions per equivocacions burocràtiques i comunicatives entre la corporació municipal i els partits de l'oposició als plens. Bé, sobretot amb Junts pel Prat, que solen ser, o bé els pitjor parats a l'hora de rebre documents, o els que amb més cura s'ho revisen tot plegat, ja que la resta de formacions no es queixen amb la mateixa recurrència del problema. El cert és que, per repetició, aquest s'ha convertit en un focus important de crispació de l'ambient plenari.

Aquesta vegada, l'estira-i-arrotonsa va fregar l'esperpent amb un alcalde Mijoler totalment negat a assumir que s'havia comès un nou

error informàtic en l'enviament de l'informe del Síndic de Greuges a Junts, del que només calia donar compte -encomanant-se als déus Apple i a Adobe, fins i tot-

Mijoler perd els nervis amb les queixes de Gerard Valverde per errades burocràtiques i comunicatives

passant del dret de rèplica del portaveu juntaire, Gerard Valverde, saltant ràpid al següent punt. La insistència del de Junts va provocar que Mijoler suspengués la sessió de mala gana per repartir el document en paper, mentre era acusat ostensiblement pel contrincant de mofar-se d'ells i de no exercir una presidència equànime de la sessió.

S'ha de dir que Valverde ha trobat perfectament el seu rol de llepafils dels plens; revisa punts i comes si cal per fer quedar malament

l'equip de govern. "Sempre fiquen la punteta", li retreia Mijoler, ja que és habitual que el de Junts intervingui amb aportacions tècniques, correccions de reglament i puntualitzacions de bones maneres, fins i tot.

Però és que, a veure, convindrem que moltes vegades se la deixen botant i encarada a l'escaire. "És que se'ns va quedar el correu a la safata de sortida" deia la secretària -mai millor dit- accidental sobre la informació no enviada sobre les juntes de les empreses municipals. Aviam, no tenim cap voluntat expressa de dubtar d'aquestes paraules, però feia tota la pinta d'excusa d'última hora per no haver entregat a temps un treball de tercer de l'ESO.

Un altre mestre en el terreny de l'oposició plenària és Don Miguel Ángel Ochoa i Parera, que ha perfeccionat l'art de ficar cullerada sempre que pot, fins i tot en aquells aspectes més inversemblants en un polític del PP. En la sessió de juny va destacar per fer un apunt de manca de llenguatge inclusiu en un dels textos a votació, propiciant que l'alcalde Mijoler es veiés obligat a felicitar-lo amb un "benvingut a la causa". Sí, molta broma, però va acabar demanant que es modifiqués el document.

I en la moció sobre lones ignífugues per protegir vidres i façanes dels correfocs, Ochoa es va treure de la màniga un dels seus estirabots més estridents dels últims mesos: "¿qué pasaría si los del PP y, no digo ya los de VOX ,fuéramos por el Nucli Antic quemando propiedades privadas con antorchas?", es preguntava. Home, no ho sé Miguel Ángel, potser ens conformariem si aquells no ho fan disfressats amb caputxes blanques, que tal com està el panorama...

Traca i mocador de Festa Major

Aquests dies passats l'Ajuntament ha anat desvetllant coses del proper programa de Festa Major. És una de les activitats frenètiques del departament de Cultura durant el mes de juliol (per si no van prou "cremats" amb el tema dels correfocs), tenir-ho tot a punt abans que setembre se'ns mengi. Un dels primers noms d'artistes que s'ha conegut (potser en aquest moment ja se saben tots) ha sigut Amistades Peligrosas. Suposem que és la quota "noventera", ara que el revival d'aquella època està tan de moda. Volem pensar que és això, i no una broma que s'han volgut marcar els tècnics de Cultura fent referència a l'apropament que es preveu entre Salvador Illa i Lluís Mijoler al Parlament de Catalunya.

L'alcaldable

Sobre qüestions parlamentàries comencem a veure senyals que apunten que Mijoler està una mica com aquell passatger de la pel·lícula La terminal, en terra de ningú. Alcalde? Parlamentari? Totes dues alhora? Creiem que la via parlamentària és la que agafa força. De moment, la web municipal mostra que ha deixat de percebre la retribució que li correspon com a alcalde. I en cercles de certa proximitat, es refereixen obertament a Alba Bou com "l'alcaldable". El senyal que en el seu moment va indicar que Mijoler podria ser successor de Tejedor va ser la seva incorporació a l'Ajuntament amb una regidoria de nova creació. Quin podria ser el senyal de Bou? Una primera pedra, llosa o el que sigui al futur barri del Prat Nord?

Aena, bones peces

Aena té una afició desmesurada per canviar les coses de lloc. L'intent més notable, recordem -i potser la història es repeteix d'aquí a 2 o 3 anys-, va ser la proposta de reubicar l'espai natural de la Ricarda i portar-lo a Viladecans, per així poder allargar la tercera pista. El tret no li va sortir bé. Com que algú de l'aeroport s'avorria, enguany han decidit traslladar l'emblemàtic mural de Miró de la terminal vella per que llueixi millor -diuen- a la flamant T1. Es veu que el col·legi d'arquitectes ha posat el crit al cel.

Aena diu que serà un trasllat respectuós i complicat, perquè desmuntarien el mural peça per peça i el tornarien a recompondre a la nova terminal. Els sona l'argument?

Exacte, el mateix que van dir quan van desmuntar la granja de la Ricarda per ampliar l'actual pista llarga. Ningú no ha tornat a veure les peces de la granja. O sigui, que molt ens temem que abans de gastar-se els quartos jugant als Lego amb el mural de Miró, acabaran encarregant una impressió 3D de qualitat i les rajoles originals acabaran fent companyia a les de la Ricarda en alguna nau d'un polígon.

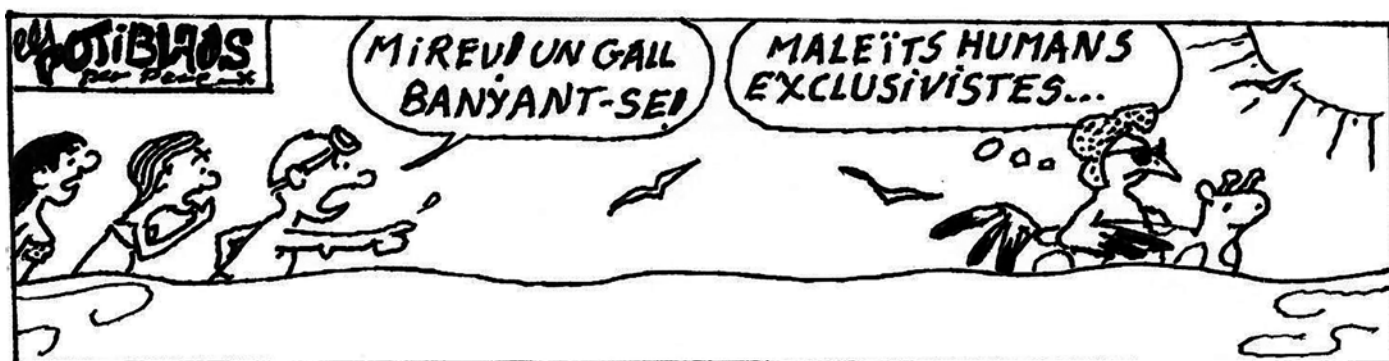

/ Foto: AJUNTAMENT

Masters of naming

Capricis del destí, l'avió A-321 d'Iberia que va portar de tornada els jugadors de la Selecció després de guanyar l'Eurocopa llua el nom "Delta del Llobregat". Després de la recent sensibilitat mostrada per l'aeroport amb el nostre entorn, es podia pensar que és com posar-li "Hiroshima" a un hidroavió forestal. Però hi ha més història. Bucejant les hemeroteques trobem que el bateig va ser fruit d'una petició de l'exalcalde, Lluís Tejedor, al llavors president d'Iberia, Fernando Conte, l'any 2006. "Posar el nom del Delta del Llobregat a un avió d'Iberia no deixaria de representar un reconeixement als municipis més afectats territorialment per aquesta infraestructura estratègica", argumentava Tejedor a la petició formal. Visionari, com sempre, Tejedor. Sense saber-ho, va aconseguir una acció poètica: destacar el nom del Delta per sobre del 'morro' dels avions.

► LA TIRA de PERE VENTURA

112
emergències

**F*O
OFF**

UN PAÍS, UN CLAM

EL CANVI CLIMÀTIC, LA SEQUERA I LA CALOR EXTREMA
FAN QUE EL RISC D'INCENDIS SIGUI ALTÍSSIM.
PERÒ EL COMPROMÍS DE LES INSTITUCIONS I
LA CIUTADANIA PER EVITAR-LOS TAMBÉ HO ÉS.

incendisforestals.gencat.cat

Diputació
Barcelona

Generalitat
de Catalunya

Per la teva seguretat,
sempre endavant

MOISÈS LLOPART, fisioterapeuta acabat de retirar

“Després de 50 anys, deixar la clínica de fisioteràpia fa tristor”

MERCÈ CABRERA

Nascut el 1947, Moisès Llopart ha dedicat més de la meitat de la vida a la fisioteràpia, essent el primer fisioterapeuta que hi va haver al Prat. Va passar per diverses formacions: escola industrial, enginyeria mecànica, mili voluntària, socorrisme. Va acabar estudiant per ATS i descobrint la fisioteràpia. La clínica -que seguirà activa- de la qual s'acomiada al carrer Penedès, després de 50 anys d'ofici, va ser inicialment la casa de la seva família.

■ **Creu que ha transmès la passió al seu fill? O la decisió ha estat independent del seu ofici?**

■ El meu fill, Moisès també, sempre ha estat molt independent, la decisió és pròpia. A part de ser fisioterapeuta, ha format part de la selecció espanyola d'hoquei herba. El meu pare, que era un apassionat de l'atletisme, mai em va forçar a fer que també m'agradés; simplement, quan em vaig interessar per l'esport va ser allà per guiar-me.

■ **Què sent en deixar la consulta després de tants anys?**

■ Les llàgrimes són l'únic que ho resumeix. Estic molt satisfet amb el que he aconseguit, però sempre penses que podries fer més coses. No deixo l'ofici per jubilació convencional, si fos per això ja en faria onze anys, sinó per qüestions de salut. De totes maneres, la clínica continuarà oberta; el personal i la maquinària continuaran treballant, ja que s'hi ha invertit molt. També sento agraïment per totes les persones que han depositat la seva confiança en el meu treball.

■ **Al Prat ha trobat molta competència?**

■ Moltíssima, existeixen masses fisios. Tot i això, hi manquen a la Seguretat Social. Això és així bàsicament per un problema

de places que estableix el col·legi de fisioterapeutes. Es necessiten fisioterapeutes a cada centre sanitari, malgrat això, la majoria d'estudiants acaben la carrera i no troben feina. Cal que siguin conscients que és una professió totalment vocacional perquè es paga poc. A més, cal que continuïn fent cursos i màsters per especialitzar-se.

■ **Tenint en compte la seva trajectòria familiar i les generacions de bons esportistes que s'han cultivat, per què creu s'ha anat perdent l'escola de marxadors del Prat que van competir internacionalment?**

/ Foto: FERNANDO VECINO

■ Quan va desaparèixer el meu pare, es van quedar el Dani Plaza i en Jordi Llopart al capdavant. Tots dos van marxar a viure fora i l'assumpte es va quedar despenjat. Fa 3-4 anys vam intentar arrencar la marxa; primer amb un trofeu en memòria a Moisès Llopart pare i després en una carrera homenatge al Jordi quan va morir. Tocaria continuar fent coses, però cal una inversió econòmica i sempre n'hi ha conflicte amb l'organització.

■ **De jove va competir vostè?**

■ Era el comodí perquè m'anava bé, però mai vaig arribar a fer marques destacables. Marxa només he fet una vegada, en l'homenatge al meu pare.

■ **Com va ser el procés d'aixecar i mantenir una clínica?**

■ Vaig començar amb una llitera, una llum d'infrarojos i les meves dues mans. Abans d'acabar la carrera ja tenia alguna clientela fix, però no va ser fins quan vaig aconseguir estalviar diners per les màquines d'ultrasons, microones, entre altres, que vaig poder obrir 3 clíniques: una a Canet (perquè el meu germà vivia allà i em recomanava als clients), una altra al Prat i també a Barcelona. Per fer-me un nom, m'he fet un fart de treballar.

■ **Quin sector de la població és el que més demanda la fisioteràpia?**

■ Actualment, tinc una clientela més aviat des de mitjana edat cap amunt, tot i que també he tingut esportistes, gent acabada d'operar... Ara amb les mútues la gent acostuma a fer recuperació al mateix centre on l'han tractat.

■ **A l'entrada al local s'anuncien també teràpies com l'acupuntura, què en podria dir d'això?**

■ Jo mateix feia acupuntura, practicava tècniques de relaxació i fins i tot tinc cursos de

sofrològia, eina que vam fer servir el meu germà i jo per augmentar el rendiment i la concentració. Són tècniques aplicables a tot arreu que ajuden a centrar-te, a conèixer-te millor i enfortir les teves capacitats.

■ **Com a professional, considera tots els esports igual de complets o necessaris? Hi ha algun que no recomanaria?**

■ Actualment, el paradigma de l'esport ha canviat, ara mateix existeixen moltes variants i tipus d'exercicis. Com a professional, valoro els riscos i els beneficis i si perquè surti un bon esportista s'han de fer malbé 50 pel camí, no sé si en val la pena. ◀

Deu anys de castells amb cresta

Fem un repàs oral de la primera dècada d'història dels Castellers del Prat. Un temps ple d'emocions, fites i resistència

SERGI OLIVERA

Ens presentem al Centre Cívic Ribera Baixa un divendres de juliol al vespre. És dia d'assaig dels Castellers del Prat, igual que els dimarts de cada setmana. Abans d'entrar a la sala polivalent, que fan servir de camp de proves per les seves torres humanes, trec el caparró per l'exposició sobre els deu anys de la colla. Bon exemple de com comprimir una dècada en un petit espai, plena de fotos i objectes que respiren emoció. De com des del no-res, han consolidat una tradició catalana com són els castells a la ciutat. Es pot visitar fins al 27 de setembre.

Bona salut amb alts i baixos

Ja dins, ens trobem amb el César Magaldi, l'actual president de l'entitat (els mandats duren dos anys i aquest ha de concloure al desembre). Porta a la colla des del 2016: "hem viscut alts i baixos, un moment molt àlgid els anys anteriors a la pandèmia, amb molta gent implicada, on de seguida consolidem castells de 6 i de 7, l'any 2018 sobretot. Després l'aturada pel virus ens fa mal i ha costat temps recuperar el ritme d'assajos". Ens expliquen que això demana molt compromís, assajar dos cops per setmana i anar a les diades (prop d'una vintena a l'any). Que va entrant gent nova, però que el repte és aconseguir es mantinguin.

"De tota manera, gaudim de bona salut. Cada diada descarreguem tres castells i ara tornem a treballar en els de 7, però és important consolidar l'estructura, vejam si podem arribar per intentar-ho a la diada de Festa Major", anuncia Magaldi. Durant el 9è aniversari, per Sant Pere de l'any passat, la colla va aconseguir descarregar un

Pilar d'aniversari a la Pl. Pau Casals, lloc del primer assaig / Foto: F. VECINO

3d7 després de cinc anys d'aquella actuació memorable a les festes del Prat de 2018. Aquella diada (5d6, 3d7 i 4d7) és el record que millor guarda l'actual president, igual que la memòria del company Luciano, "que malauradament ens va deixar, però sempre va amb nosaltres a tot arreu".

Hi ha futur!

Amb la Meritxell Valls ens mirem i ens reconeixem, tot i que fa més de nou anys que la vaig entrevistar com una de les primeres caps de colla dels Castellers del Prat. Ara ho torna a ser, quina casualitat! "M'han enredat perquè tinc quatre criatures i molta feina, però bé, amb moltes ganes", confessa sempre riallera. Del seu periple, gairebé durant tota la història de l'entitat, recorda especialment, més que qualsevol castell, el dia que va fer el canvi de camisa: "repartir les 120 camises i entrar al 'carrer dels pixats' de blanc i tornar de blau encara em genera una emoció que em fa plorar".

Una altra cosa que l'omple de joia és "veure com creix la canalla, que la nostra primera enxaneta ara sigui companya meva de pis als castells... m'agrada ajudar-los a treballar les pors". Gent com ella és molt important en una colla castellera per inocular el cuquet als joves: "crec que hi ha futur, hi ha un grup de nois d'entre 18 i 20 anys prou engrescats i aviat es poden interessar pel tema tècnic. Estic il·lusionada".

Parlant de canalla, em presenten a la Júlia Arias. Té dotze anys i és castellera del Prat des dels quatre. Confessa que "amb

dos anys ja li vaig deixar el cap com un timbal a ma mare perquè m'hi apuntés". El seu cas és un exemple de dedicació als castells, on pensa continuar per sempre. Tot i que es va trencar una cama en una caiguda, en poc temps ja no tenia gens de por a tornar a pujar, com tampoc en va tenir fent d'enxaneta en aquell primer pilar caminat de la colla en un esclat de Festa Major on, de cop, va començar a ploure entre llamps i trons: "vaig acabar tota xopa, però és un dels meus millors records".

Una colla autodidacta

Parlo una estona amb la companya periodista Míriam Roures, qui em fa de relacions públiques en aquesta trobada. D'aquella diada de 2018 recorda "mirar les cares de tots i comprovar que sentien el mateix que tu, tot aquell esforç de setmanes i que no les teníem totes, sobretot amb el 4d7".

Tant Roures, que ara fa de tècnica de tronc, com Jordi Segarra, que és dins la colla des del principi, reconeixen el caràcter autodidacte amb el que han tirat endavant durant tot aquest temps. "El 99% dels que vam començar no teníem ni idea de fer castells", confessa Segarra. Amb l'ajuda dels padrins com Castellers de Cornellà i Barcelona i molta feina i interès van aprendre. "Sincerament, no pensava als inicis que arribaríem als deu anys, ja des de Diables s'havia intentat en el passat i no va funcionar, perquè requereix molt compromís i aquí no hi havia tradició, així que per mi ha estat tota una fita!", defineix. Només ens queda dir, per molts castells més! ◀

Cessió a l'arxiu municipal de documents històrics de l'aviador Díaz Sandino

Esther García, Lluís Mijoler, Pilar Cabrera i Jordi Ramos / Foto: PREMSA AJUNTAMENT

REDACCIÓ / Pilar Cabrera, neboda-neta de l'aviador militar Felipe Díaz Sandino, qui va combatre per la República Espanyola durant la Guerra Civil des del llavors aeròdrom del Prat, va oficialitzar en un emotiu acte la cessió de documents familiars a l'

arxiu municipal del Prat, en presència de l'alcalde Lluís Mijoler i la regidora de memòria històrica, Esther García.

El contacte de Cabrera amb el Prat va arribar gràcies a la tasca de recerca de l'historiador i arqueòleg Jordi Ramos, també

present a l'acte de lliurament. De fet, part d'aquesta documentació ja va ser exposada a la mostra 'La Defensa de la República. El Prat 1936-1939', visible al Cèntric durant els darrers mesos. Ara, un cop classificada i digitalitzada romandrà a l'arxiu per a consulta oberta de la ciutadania.

Felipe Díaz Sandino va ser responsable de l'aviació militar al Prat durant la Guerra Civil, no sumant-se al cop d'estat feixista i col·laborant amb el govern legítim republicà bombardejant casernes ocupades pels colpistes. De fortes conviccions republicanes, ja arran dels fets d'octubre del 1934 va desobeir l'ordre de bombardejar el Palau de la Generalitat i va ser empresonat al castell de Montjuïc.

Durant la guerra, Díaz Sandino es va convertir en un heroi popular, especialment al Prat per la seva defensa aèria. Del 31 de juliol al 14 de desembre de 1936 va ser conseller de Defensa. Acabada la Guerra es va exiliar a França i després va viure a la República Dominicana, Xile i Colòmbia, on mor l'any 1960. ◀

Es publica 'Frontstage', el llibre pòstum del fotògraf pratenc Mauricio Melo

REDACCIÓ / A finals de juny es va publicar 'Frontstage -Snap Live Shots' (HFMN Crew, 2024), el llibre que recopila l'obra fotogràfica musical pòstuma del pratenc Mauricio Melo, tristament traspasat el passat desembre.

Melo, d'origen brasiler i afincat al Prat feia anys, es va dedicar a retratar amb gran eficàcia i professionalitat les escenes de milers de concerts de punk rock i hardcore, tant de bandes conegudes de l'es-

til com les més incipients. Imatges que es perdien pel món digital i que ara queden immortalitzades en l'edició d'aquesta obra gràfica de 200 pàgines.

El projecte havia quedat aturat per la sobtada mort del fotògraf, a pocs dies de la seva publicació i presentació, i després d'un temps de dol l'agència de management HFMN l'ha tret finalment a la llum. A més, el llibre compta amb un homenatge musical amb la inclusió d'un disc en vinil, dels que Melo era també un gran enamorat, i es destina un percentatge solidari en la lluita contra el càncer (15%). Es pot trobar a LostMerch.com. ◀

MARMOLES
CUTILLAS

MARBRES, PEDRES I GRANITS

CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ

C. Penedès, 66 · Pol. Ind. Fondo d'en Peixo · El Prat de Llobregat (Barcelona) · Tel. 93 370 15 14 · Fax. 93 370 18 61

David Castillo presenta el poemari ‘Camp Pervers’

JESÚS GARCIA MORENO / El 18 de juny va tenir lloc a la sala d'actes del Cèntric un esdeveniment poètic-literari d'altíssim nivell. El motiu de l'acte va ser la presentació de *Camp Pervers*, el darrer poemari publicat pel poeta i escriptor David Castillo. La transcendència de la reunió va quedar subratllada també especialment per la presència com a tertulià de Gerard Quintana, músic, escriptor de renom i amic íntim de l'autor.

El títol de *Camp Pervers* no passa desapercebut, ja que apareix no només a la portada de l'obra, sinó encapçalant així mateix el tercer capítol i en diversos versos de diferents poemes. Tots aquests estan relacionats amb Roma i, d'alguna manera, amb la “Mort sense sang” a què eren condemnades les Verges Vestals que custodiaven el foc sagrat del temple, les quals, en cas d'adulteri, eren tancades en una cel·la subterrània, gairebé sense aliments ni aigua, fins a la mort. Aquesta referència històrica, una de les moltes a què fa al·lusió el llibre, posa en

Gerard Quintana i David Castillo

relleu l'erudició d'aquest intel·lectual i de les seves creacions.

Quan hom assisteix a una presentació d'aquesta envergadura, es prepara per rebre un bany de poesia –que en aquest cas s'esperava amb certa complaença. Tot i això, el

diàleg entre el David i el Gerard es va endinsar per íntimes senderes a través d'una narració tan sincera, lúcida i plena de poesia que va acabar emmarcant, gairebé a la perfecció, el profitós resultat de tota una vida dedicada a la creació, inspirada o fonamentada en la mateixa interpretació de la seva trajectòria vital. No resulta fàcil, sense haver estat present a la xerrada, transmetre el nivell d'allò que intel·lectual-

ment allà es va plasmar. Tanmateix, goso dir que la seva poesia, manifestació final de tot el seu bagatge intel·lectual i de la seva manera de donar-nos a entendre la realitat, no és apta per a apàtics... I els seus llibres no són llibres per adornar prestatges. ◀

Atorgats els premis de la 2a edició de la Beca “Codina Advocats”

Els participants són estudiants de batxillerat de tot Catalunya

REDACCIÓ / El jurat ha adjudicat ja els premis de la II Beca “Codina Advocats” per a treballs de recerca sobre el medi ambient i la sostenibilitat; el certamen va dirigit als estudiants de batxillerat d'arreu de Catalunya. Enguany, la participació s'ha duplicat en referència a l'any passat. A més, l'hi donen suport El Prat Empresarial i l'Associació Industrial per a la Producció Neta (AIPN).

L'estudiant Patricia Conde Carrión, de l'Institut Puig Castellar de Santa Coloma de Gramenet, s'ha endut el primer premi (600 euros per a ella i 400 euros per al seu centre educa-

tiu) pel seu treball “Estudi de la conservació de les Illes Medes d'acord amb la legislació vigent. És suficient el marc legal actual?”. El segon premi (300 euros per a ella i 100 euros per al seu centre educatiu) ha estat per a Salma Daghoury Akhrif, de l'Institut Can Jofresa de Terrassa, pel treball “Valoració de l'impacte del polígon industrial proper a l'Institut Can Jofresa”.

Adicionalment, s'han concedit dos accèssits (100 euros per a cadascun dels premiats). Els seus guanyadors han sigut: Albert Rull Navarro, de l'Institut Montserrat Roig de Sant Andreu de la Barca, pel seu tre-

Dia del lliurament de premis de la I Beca l'any 2023

ball “Economia circular: Emprenedoria juvenil sostenible”, i Carla Romero Alcántara, de l'Institut Joan Miró de Cornellà de Llobregat, pel seu treball “ConVida. Proyecto de Reciclado Doméstico”.

Els guanyadors i guanyadores seran reconeguts en un acte

de lliurament de guardons i les seves corresponents dotacions econòmiques, que tindrà lloc al Prat aquest mes de setembre. Durant l'acte, els estudiants tindran l'oportunitat de compartir les seves motivacions i presentar la síntesi dels seus treballs. ◀

ANAGRAMES LITERARIS

Guanya un àpat doble al Sr. Kabuto + una subscripció al Delta!

Totes les paraules de l'esquerra amaguen el primer cognom d'escriptors que podem trobar en carrers, places o jardins del Prat.

ALL AMARG	Joan:
ANY CAMP	Maria Aurèlia:
DARÉ RODÓ	Mercè:
DEC RALS	Pere:
DURÉ VERGA	Jacint:
GIRO	Montserrat:
GUIAREM	Àngel:
MAI PES	Teresa:
ORLES	Frederic:
SISÈ ÀGIL	Ignasi:
SUPERI	Salvador:
VIOLER	Joan:

Per concursar, envieu les paraules en un correu electrònic a periodicdelta@periodicdelta.cat. També podeu fer-les arribar dins d'un sobre al Periòdic Delta (c. Castella, 5). Teniu de temps fins al 6 de setembre. No oblideu incloure les vostres dades personals.

Entre els màxims encertants, sortejarem un àpat per a dues

persones gentilesa del **Restaurant Sr. Kabuto** (per a emportar), un lot de publicacions locals gentilesa d'**Amics d'El Prat** i una subscripció anual al **periòdic Delta**.

En el proper número s'informarà dels guanyadors. Sort i molt bon estiu!

ACM

ASSESSORIA

39 anys d'experiència
empresarial al
seu servei

- Administració de Finques
- Herències i Donacions
- Assessoria Fiscal, Comptable i Laboral
- Pymes, Consulting Empresarial
- Constitució de societats
- Serveis de traducció, documents públics i privats
- Assessorament Jurídic

NOUS SERVEIS: CITA PRÈVIA

Tramitació Trànsit: vehicles, canvi de nom, targeta transport.

Estrangeria Tramitació.

Administració de Finques

Especialistes en Herències i Donacions

DEMANI
INFORMACIÓ

Carrer de la Carretera de la Bunyola 11, Local 4
El Prat de Llobregat · Barcelona
Telèfon 93 478 05 49
acm@acmsl.es · www.asesoriaelprat.com
Facebook facebook.com/acmasesores
Instagram @acmasesores

► ARC DE SANT MARTÍ per VICENÇ TIERRA

Josep Bages i l'art

L'art realment és una forma de vida i per això qui és artista ho és fins al final dels seus dies. Deia Beethoven que el geni es compon d'un 2% de talent i un 98% de perseverant aplicació. L'ADN de Josep Bages Jané atresorava una bona part d'aquest percentatge talentós del que parlava el gran compositor, perquè des de ben petit que ja dibuixava molt bé. Però per l'altra vessant tampoc no es quedava gens curt, ja que la sensibilitat, la imaginació, la tenacitat i el compromís l'acompanyaren durant tota la seva trajectòria com a pintor. Ho va ser de paisatges propers i del delta i, igualment, fent retrats de personatges històrics, de persones conciutadanes i, alhora, decorant a l'oli vitralls, tant civils com religiosos. Obres seves estan en llars pratenques presidint estances; d'altres, en zones nobles de la Casa Consistorial.

Però la seva obra pictòrica religiosa tingué un abast que va molt més enllà de les creacions damunt d'un llenç. Per la seva grandiositat, la seva minuciositat i les seves referències cal destacar la cripta de Sant Pere i Sant Pau del Prat: amb absis, parets, capelles de la Mare de Déu de Montserrat i de la Mare de Déu del Carme -ambdues de 1985, del Sagrat Cor -dedicada a la seva esposa Sabina Borrull, que morí en un acci-

dent d'autocar - del 1988, i l'entorn del San Crist. Mencionem, així mateix, la capella de l'escola de la Mare de Déu del Carme, també al Prat.

La dedicació i la inauguració de les pintures de la cripta daten del 18 d'abril del 1948, segons consta en una fotografia de Gerard Giménez Mor. Deia el Sr. Bages que la les pintures de la cripta les va fer per encàrrec de Josep Codina i que volia plasmar d'una manera clàssica (amb el mirall de l'art romànic) una obra que recollís els sants patrons i copatrons de la ciutat, els evangelistes i els àngels, presidint-ho tot un pantocràtor a l'estil de Taüll. L'any 1972 el mateix autor va haver de repintar tota la seva obra per tal de restaurar el que les filtracions d'aigua havien malmès, humitats que provenien de la construcció del nou temple parroquial.

Si resseguim una mica l'itinerari biogràfic del Josep Bages veiem que: va néixer a Vilanova l'any 1910; el 1929 es va quedar ja al Prat (va venir amb la seva germana, que tenia el xicot a la nostra ciutat); com ell deia, en un principi "era emblanquinador de parets"; tot i ser en la pintura un autodidacta i defugir del mercantilisme, va anar a perfeccionar-se al Cercle Artístic de Sant Lluc i a l'estudi de Nolasc Valls; l'any 1977, essent

alcalde del Prat José María Mesa, l'Ajuntament va batejar amb el seu nom la sala d'exposicions de la Torre Muntadas, que des de llavors s'anomena "Sala d'art Josep Bages"; per a ell va ser un honor en vida, per als pratencs i pratenques, un honor per sempre. Va morir al Prat el març del 2011, havent complert els cents anys. D'ell va dir Mn. Lluís Portabella: "Va ser un artista valuós i un home de bé".

Per tot això i més, ha estat un gran encert -que cal agrair- la posada en valor de la memòria històrica que ha dut a terme "Amics d'El Prat" amb la publicació del llibre *Josep Bages Jané- Pintura religiosa al Prat de Llobregat* del qual en són autors Rosa Maria Armelles i Javier Clemente. Un text molt acurat i documentat i unes magnífiques fotografies de les pintures de la cripta i els seus detalls, unes històriques, de l'època, i unes altres fetes avui per Mn. Josep Torrente, Miquel Xancó i Javier Clemente, un dels autors del text. La presentació del llibre -el passat 27 de juny- també va resultar esplèndida donat que el marc que l'emboïllava era precisament les pintures de Josep Bages a la cripta. Per arrodonir l'acte actuaren el Trio Blanc i Negre, que està format per antics escolans de Montserrat. Varen fer les delícies dels nombrosos assistents amb les seves interpretacions de peces vocals de música antiga i sacra d'entre els segles XIII i XVII.

► MEMÒRIA CONTRA EL TÒPIC per PAU RODRÍGUEZ CABANACH

La dissolució del cos armat del Sometent l'any 1978 i la reacció pratenca

El 25 d'agost de 1978 el ministre Martín Villa va dissoldre el cos armat del Sometent. Aquesta mesura no va ser ben vista per alguns dels integrants pratencs del cos, i durant aquella nit es van tancar a la Casa de la Vila com a protesta.

El Sometent neix com a institució a Catalunya en època moderna per tal de gestionar l'autodefensa i l'aixecament armat civil en cas de guerra o catàstrofe. La població masculina responia al toc de campanes —*so emetent*, d'aquí el nom— i tant aviat actuava per apagar un incendi com per perseguir un lladre. L'origen del Sometent és medieval, i ja l'any 1279 Jaume I atorga als veïns de l'Illa de Banyols

i del Prat de Provençana — el primitiu Prat actual— el dret a armar-se en cas de perill. Per fer-ho, havien de realitzar un jurament, i d'aquí el nom *Sagramental* que va antecedir al de *Sometent*.

Al Prat, igual que a la resta de Catalunya, aquesta institució va anar polititzant-se i esdevenint una eina de les elits a partir dels segles XVII-XVIII, quan és em-

pleada en la Guerra dels Segadors i la Guerra de Successió. Al s. XIX esdevé una eina per combatre les partides carlines i el bandolerisme. A més, s'acaba convertint en un baluard de la propietat privada i els terratinents —al Prat, famílies com els Torrero o els Casanovas acaben instrumentalitzant el cos armat.

Els sometenistes tornaran a copar el poder durant la dictadura franquista. Són restablerts el 1945 per lluitar contra el maquis i alhora per exercir un control social. Durant la Transició són incentivats per mantenir l'ordre públic, però sovint demostren una manca de professionalitat i de recursos, així com una alineació als nuclis més conservadors. Per aquest motiu, tant l'oposició democràtica com el govern Suárez acabaran optant per la dissolució d'un cos armat anacrònic i ineficient en ple debat sobre l'ordre públic i la conflictivitat al carrer.

La nit abans de la dissolució, 25 caporals del cos —encapçalats per Pau Vilà *Torrero*— es tancaràn a l'Ajuntament pratenc. Defensaven la catalanitat del Sometent i la continuïtat del cos —tot i que acceptaven el desarmament, amb unes 70.000 armes llargues repartides per tot el Principat; però en trucar el president Josep Tarradellas al sometenista tancat Pau Vilà i constatar que només eren 25 persones, la decisió de dissoldre'ls fou ratificada.

AMB L'AIGUA AL COLL
per MANOLITA SANZ

Juliol amb viatges particulars

No hi ha escola al mes de juliol. Diria que tots els menors de 12-14 anys volten pels carrers, de camí a la piscina, el parc, el casal... Deu ser el mes intergeneracional per excel·lència. La majoria dels infants van de la mà de la iaia o del iaio i, molts dinen amb ells. Així que les iaies, sobretot, tenen una sobrecàrrega de feina al juliol.

Perquè el mes de vacances per excel·lència és l'agost. És el mes en que tothom es desplaça. Qui no ho fa gairebé ha de donar explicacions. La moda actual comporta viatges llargs i estades curtes. És el mateix fenomen que pateixen les ciutats i platges catalanes. Una invasió descomunal de persones que vénen de l'altre mig món, passen quatre o cinc dies per aquí i marxen. Són substituïts per l'onada següent i successives. La majoria vénen amb els tiquets reservats per veure els monuments, platges o postes de sol que indiquen les guies. Les onades són tan massives que ja hi ha manifestacions en contra. O, també, veus apocalíptiques que remarquen la nostra dependència econòmica del turisme.

Com evolucionarà això, és molt difícil de predir. Sobretot, perquè tenim a sobre el canvi climàtic, més d'una guerra propera, o governs que tenen l'objectiu de retallar les prestacions socials... Les persones de més de 50-60 anys recordaran el temps en que vacances només volia dir anar al poble, a la platja un parell de dies... i, això sí, postes de sol gratuïtes, per més espectaculars que fossin. De fet, les vacances actuals poden significar un estrès sobrevingut per la concentració de recorreguts i novetats que, a més, cal documentar amb les corresponents fotografies que certificaran a família i amistats els llocs exòtics que hem vist ni que sigui a correu. És com si tots plegats volguéssim emular el perpetu rodar de la terra...

De moment, com estem al juliol, un mes de prevacances, vull recomanar una alternativa. Anar a la biblioteca més propera, un fantàstic refugi climàtic, on trobarem un munt de llibres amb els quals viatjarem a molts de llocs, de la mà d'experts en traduir sentiments. Quan dic viatjar no m'estic referint només a voltar pel món; un pot viatjar per l'interior d'altres o de si mateix i observar i sentir emocions a dojo. Cadascú ha de trobar el seu particular viatge.

ENS ESCRIUEN

Eleccions i partits polítics

Hi ha un passatge de l'evangeli de Sant Marc, el que es va llegir el diumenge 9 de juny, que fa un especial referent a les lluites d'uns contra altres. *"Si un reialme es divideix en fraccions que lluiten les unes contra les altres, no pot durar gaire temps. I si dins d'una família hi ha divisions, tampoc no pot durar"*. I un comentarista afegia, *"Això ho veiem clarament en els partits polítics o en qualsevol agrupació: dividits estan condemnats a desaparèixer"*. És una conclusió encertada doncs, per dissort nostra, ho estem veient cada cop més agreujat en aquest enrarament de l'ambient polític en especial, on quan hi han discrepàncies internes o mals resultats, sembla obligat trencar i fins i tot, qui sigui, encetar una nova opció que competeix amb la que s'ha trencat i en aquesta lluita tots hi sortim perdent. L'exemple és prou clar i ho hem vist en aquests darrers partits de nova creació que es presenten a les eleccions i no treuen els vots suficients per obtenir mena de representació parlamentària alguna. Vots malaguanyats.

Si ens centrem en el cas de considerar una família a tots els partits que cerquen el millor per Catalunya, el finançament que correspon, el dret a decidir el seu futur sigui positiu o negatiu el resultat, que el català com a llengua oficial s'enlairi, que no es dubti de ser un país acollidor i que vetlla per la sostenibilitat i la millora del medi ambient... si tots els partits que combreguen amb aquests desigs tot i formant part d'aquesta família no se senten agermanats per sobre les seves discrepàncies polítiques i es van separant, no es farà mai res, no s'assolirà cap objectiu. Si aquesta família que ha de lluitar pel poble que la recolza es debilita i perd força, deixarà de tenir el poder necessari per seguir endavant amb el projecte de país.

En les darreres eleccions autonòmiques del 12 de maig i les europees del 9 de juny passats, les hem vist de tots colors, qui ha pujat, qui es manté més o menys igual, qui rep una forta davallada, fins a arribar a presentar-se renúncies a seguir formant part del partit, especialment en l'àmbit polític d'esquerreres. No vull jutjar si s'ha fet o s'està fent el que cal, però si més no, em sembla poc edificant tirar la tovallola i marxar quan van maldades. I això afecta al poble que vota aquestes formacions, doncs els hi causa un gran desengany fent perdre la il·lusió de seguir lluitant pel projecte, entrant en un estat d'apatia que fins i tot fa enlairar veus que manifesten el desig de deixar d'anar a votar. Cosa que mai s'hauria de fer, des del meu punt de vista, cal anar-hi encara que sigui votant en blanc si no et sents identificat en cap de les opcions que es presenten.

Potser un altre aspecte de la renúncia vingui motivat per la pèrdua d'ingressos que es reben amb la Llei de finançament de partits polítics, uns emoluments determinats en funció del nombre d'escons i vots obtinguts, que serveixen pel seu funcionament i que realment beneficia a qui més bons resultats obté. Us heu preguntat què passaria si els partits polítics deixessin de rebre aquesta ajuda econòmica? Potser soc massa crític en aquest tema, però aquests diners surten dels pressupostos del govern amb els impostos que paga el poble i penso que el finançament dels partits hauria de sortir dels propis partits, dels seus afiliats, i del govern que sortissin tan sols les despeses organitzatives de les pròpies eleccions. I qui sap, potser la gent s'afiliaria si veiés una certa seriositat política en els dirigents del partit i menys lluites entre partits amb afinitats pel país.

Pere Rodríguez i Darnés

Delta LLOBREGAT
EL PERIÒDIC
INDEPENDENT
DEL PRAT

www.periodicdelta.cat

Carrer Castella, 5 baixos
Horari d'oficina:
Dimarts i dijous, de 16 a 19.30 h

Telèfon: 93 370 05 33
Correu electrònic:
periodicdelta@periodicdelta.cat

facebook.com/periodicdelta

[@periodicdelta](https://twitter.com/periodicdelta)

[@periodicdelta](https://www.instagram.com/periodicdelta)

UNA PRATENCA PEL MÓN per MARGA SOLÉ

El monument més emblemàtic de Bombai és la Porta de l'Índia, que constitueix el seu símbol. Es tracta d'un arc triomfal que va ser construït per rebre el rei Jorge V i la seva esposa Maria von Treck l'any 1911. Es tracta d'un arc musulmà de basalt de vint-i-sis metres que està ubicat en un antic port de pescadors i amb una decoració hindú.

És el punt de trobada de viatgers, turistes i gent del país on hi ha una animada activitat i, per tant, també és el lloc de sortida de Bombai per on es duu adeu al sud de l'Índia, que val la pena dir que és un país que a mi personalment em fascina. Aquell indret també servia per donar la benvinguda a ciutadans europeus i d'arreu del Món, que arribaven a Bombai amb vaixell. Ara és més habitual anar-hi amb avió.

És una ciutat cosmopolita on hi ha moltes coses per veure. Jo en destacaria la seva universitat on hi queden reflectides les diferents comunitats de l'Índia. També

La influència britànica de la Porta de l'Índia fa que es pugui considerar com el símbol de Bombai

FOTO: JOAQUÍN ZAFORAS

el museu "Príncep de Gales" i el luxós hotel "Taj Mahal", situat aquest enfront de la Porta de l'Índia mirant al mar d'Oman, a on és molt difícil aconseguir fer-hi una visita o un sopar per la quantitat de reserves que hi ha habitualment. També són interessants els mercats, els seus carrers i l'estació dels ferrocarrils.

Parlant amb alguns ciutadans ens explicaven que en aquells moments hi havien moltes reserves fetes per ONG's. Alguns

comentaris ens deien que era inversemblant que es reunissin en un luxós restaurant per parlar de com es distribuïrien els ajuts destinats a les persones més necessitades.

És important saber que una part de l'Índia atesora molta influència britànica i, per tant, alguns malpensats em deien que la porta de l'Índia va ser el lloc elegit pels britànics -el 28 de febrer de 1948- per dir definitivament adeu.

Per altra banda, tenint en compte que la Porta de l'Índia es tracta d'un lloc molt emblemàtic, manté permanentment -com a la majoria d'edificis públics de la ciutat- fortes mesures de seguretat; en aquest cas, per exemple, per poder accedir a la plaça on està ubicada (a la foto) s'ha de passar per un control molt exhaustiu amb arcs de seguretat.

Des d'aquest punt es pot arribar, amb petits transbordadors, a la famosa illa d'Elefanta.

UN PÈL DE LLENGUA

Quina calor que fa!

Vivim en un país mediterrani i a l'estiu fa massa sol i molta calor. La llengua té unes quantes expressions que ho demostren:

Fa un sol... de justícia, ... que pica de valent, ... que crema, ... que bada les pedres, ... que esquerda el cap!

/ Foto: PIXABAY

I per parlar de la calor (fixeu-vos que en català és un mot femení), tenim diversos mots sinònims, tots femenins també: **calorassa, calorada, calda, xafogor, basca, canícula, angoixa**, etc.

I quan estem immersos en una **onada de calor**, en què durant uns dies tenim més calor del normal a causa d'una massa d'aire càlid, no és estrany sentir expressions com aquestes:

Fa una calor... que espanta, ... que tomba, ... que hi pots fer ous ferrats, ... de mil dimonis, ... de cal Déu.

Alerta! No hem d'usar el verb *apretar** per referir-nos al sol i a la calor. Aquest verb no existeix en català. Cal usar altres verbs: *picar, ser viu o intensificar-se*.

El sol del desert pica de valent.

Avui fa un sol molt viu.

Aquesta setmana s'intensificarà la calor.

Aquests dies de tanta calor, podeu anar a un **refugi climàtic**, per evitar un **cop de calor**.

Que tingueu un estiu tan fresquet com sigui possible!

I tu, com ho dius?

Els mots marcats amb un * no són correctes en català.

Vols col·laborar amb nosaltres?
Tens dubtes de com es diu una paraula?
Envia'ns els suggeriments per al mes
vinent al CNL El Prat de Llobregat: elprat@cpnl.cat

Cursos de català
CONSORCI PER A LA NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA
Inscripcions de setembre
Torn preferent: 12 i 13 de setembre
Torn general: 16 i 17 de setembre
cpnl.cat/inscripcions

JUNY-JULIOL 2024

- Araceli MAÑAS RODRÍGUEZ, el 16 de juny, als 88 anys.
- Loli MANICH VARGAS, el 17 de juny, als 64 anys.
- Margarita *Mamituta* ALVÁN ALVITRES, el 18 de juny, als 78 anys.
- Carmen MARÍN CHAMORRO, el 19 de juny, als 69 anys.
- Mariano MEMBRADO ARIÑO, el 20 de juny, als 80 anys.
- Paquita SÁNCHEZ PIMENTEL, el 24 de juny, als 91 anys.
- Antonio PAJUELO MURILLO, el 25 de juny, als 54 anys.
- Toni CARRERES LIRÓN, el 26 de juny, als 63 anys.
- Purificación MÁRQUEZ BLANCO, el 29 de juny, als 95 anys.
- Magdalena INIESTA REAL, l'1 de juliol, als 73 anys.
- Carmen HURTADO DURÁN, el 2 de juliol, als 81 anys.
- Antonio MARTÍNEZ CAPEL, el 2 de juliol, als 70 anys.
- Juana GÓMEZ COPO, el 3 de juliol, als 99 anys.
- Celia GIL NAVAS, el 4 de juliol, als 98 anys.
- Maria PIÑOL MASDEU, el 5 de juliol, als 97 anys.
- Pascuala GÓMEZ CIVERA, el 6 de juliol, als 74 anys.
- Antonio CASTELLANO OCAÑA, el 6 de juliol, als 88 anys.
- Dolores CUBAS PADILLA, el 7 de juliol, als 97 anys.
- Francisco GONZÁLEZ DURÁN, el 9 de juliol, als 83 anys.
- Pilar PÉREZ GARRIGÓS, el 13 de juliol, als 89 anys.

SEGUEIX-NOS A

Facebook, facebook.com/periodicdelta

Twitter [@periodicdelta](https://twitter.com/periodicdelta)

Instagram [@periodicdelta](https://instagram.com/periodicdelta)

Delta LLOBREGAT EL PERIÒDIC INDEPENDENT DEL PRAT www.periodicdelta.cat

Correu electrònic: periodicdelta@periodicdelta.cat

Delta LLOBREGAT

formem part de la Catalunyametropolitana.cat

Periodisme independent i ciutadà

JORDI RIBAS, ajudant d'entrenador del Força Lleida recentment ascendit a l'ACB

“Si dones més enllà del que creus que pots donar, pots assolir el que et proposis”

T. ESPIGARES

El Força Lleida ha aconseguit l'ascens a la màxima categoria del bàsquet nacional, l'ACB amb un pratenc, Jordi Ribas, a la banqueta com a ajudant d'entrenador. Ribas de quaranta-nou anys està casat amb Rosa amb qui té dos fills; Àlex i Àngel, de 19 i 11 anys, respectivament. Parlem amb ell de la seva trajectòria esportiva i del bàsquet pratenc.

■ Com vas iniciar-te a l'esport?

■ Vaig començar fent taekwondo i el compaginava amb futbol en el Terlenka de porter, però amb dotze anys com era molt alt em vaig anar a jugar a bàsquet a l'escola, al Joan Maragall.

■ I vas continuar amb el bàsquet?

■ Sí, posteriorment vaig fer unes proves i vaig fitxar pel Terlenka de bàsquet. Un any més tard, com a cadet, em va entrenar un dels meus referents, Domingo Martín. Però amb el temps començo a interessar-me pel que hi ha darrere de tot aquest món del bàsquet i començo a llegir revistes i mirar vídeos dels Estats Units. Em trec el títol d'entrenador amb un grup d'amics que estaven molt ficats en el bàsquet americà i així amb divuit anys m'enganxo. Abans amb 16 ja vaig entrenar un equip escolar del Llevant.

■ Llavors, què fas en aquell moment?

■ Continuo jugant, primer al CB Prat i més tard en Sant Boi i Cornellà, però el compagino entrenant a un cadet del CB Prat. Aquí paro i em centro en el món de la banqueta.

■ On entrenes?

■ Segueixo al CB Prat amb cadets, júnior i passo a entrenar a l'antic Prat Femení, ara Bàsquet Pratenc, on em vaig llençar amb la família Aguado, a captar noies dels col·legis. Allà estaré al llarg de set anys.

■ Posteriorment on saltes?

■ Ja l'últim any del Prat Femení el combino com ajudant del Júnior de l'Hospitalet. He estat també preparant al JAC Sants, Molins de Rei, Castelldefels i la base del Barça.

■ I tornes al Prat?

■ Sí, em truca Arseni Conde, president del

Un moment de l'entrevista de Jordi Ribas al local del Periòdic Delta / Foto: DELTA

“Clar que algun dia voldré ser primer, crec que és un procés que ha de venir”

CB Prat, per fitxar per l'infantil i em plantejo dedicar-me de forma professional al món del bàsquet. Fins aquell moment l'esport el compaginava amb la feina.

■ Com afrontes aquesta situació?

■ Vaig pensar que per guanyar-me la vida amb el bàsquet no era imprescindible arribar a ser entrenador d'Eurolliga, ni ACB. Puc portar dos equips, o ser director tècnic -pensava jo- i decideixo dedicar-me en exclusiva i ser entrenador professional.

■ I a casa?

■ Imagina, una hecatombe pels meus pares. Lluito per allò i a poc a poc al Prat vaig creixent. Porto un infantil, més tard un júnior, el sènior de tercera, i començo a fer col·laboracions amb el primer equip a LEB Plata, fins que m'ofereixen ser ajudant a LEB Or d'Arturo Álvarez i accepto.

■ Què tal va anar aquell any?

■ Molt bé. Vam fer una gran temporada, la millor. Arturo va canviar moltes coses en tots els àmbits al club, tant esportius com socials. Va portar els jugadors als col·legis i als entrenaments dels equips base. En definitiva, va remenar l'arbre. Però l'any següent

Arturo va marxar i va vindre Dani Miret amb qui vaig treballar, però a final d'aquella temporada marxo perquè necessito obrir el meu camp professional.

■ I on marxes?

■ A Melilla en LEB Plata. Però la meua vida personal es revoluciona al febrer del 19 després que al meu fill li diagnosticuen una greu malaltia. Llavors parlo amb el club i començo a anar i tornar al Prat diverses vegades des de Melilla fins que al març del 19 per la COVID ens van confinar. Torno a casa i passo tot el procés amb el meu fill aquí. Feliçment tot va sortir bé.

■ Com vas arribar a Lleida?

■ Després de dos anys molt difícils a Melilla marxo i em truquen de Lleida a LEB Or per fitxar-me amb Gerard Encuentra com primer entrenador. El primer any ens vam ficar en la final four, però perdem en semifinals davant el Girona de Gassol. Però aquí es genera un “xup-xup” d'aficionats jove que s'anomenen “Nucli Bordeus” i comencen a pujar els seguidors. El segon any vam perdre en el play-off per errors arbitrals i no es fiquen en la final a quatre. I arribem aquest any en què construïm un gran equip i tornem a la final four guanyant al millor equip, Burgos en semifinals amb 1.000 aficionats a Madrid i en la final a Estudiantes.

Passa a la pàgina següent ►

► [Ve de la pàgina anterior](#)

■ **Que ha significat aquest ascens per a tu?**

■ Moltes coses. Principalment, ha sigut un demostrar-me a mi mateix que si dones més enllà del que creus que pots donar, pots assolir el que et proposis. Aquest és un dels llegats que vull deixar als meus fills. He de ressaltar que tant el meu cunyat com la meva dona sempre, sempre, m'han dit que ho aconseguiria.

■ **Després d'aquest èxit, quins sacrificis i deixes darrere?**

■ Les moltes hores invertides, no anar a esquiar mai, no anar de casa rural amb els col·legues, separar-te de la família al llarg de cinc anys, moments difícils sols, moltes coses. Però el somni americà existeix.

■ **T'agrada ser segon entrenador?**

■ M'encanta el bàsquet. I com a tal m'agrada ser segon entrenador i també primer entrenador. Aquest any he estat portant un equip de premini i he gaudit molt. Clar que algun dia voldré ser primer, crec que és un procés que ha de venir i de fet ser que succeirà, però mentre, intento fer la meva feina bé.

■ **Quina és la responsabilitat del segon entrenador?**

■ Entre d'altres, controlar pràcticament tot per donar la meua perspectiva de com veig l'equip, el partit, l'entreno, etc. al primer entrenador perquè ell acabi decidint. Un altre aspecte, conèixer el nostre rival i fer informes i vídeos per tenir-ho tot a l'hora de preparar els partits.

■ **Respecte als jugadors, la teua relació com a segon és diferent?**

■ Hi ha moments que sí, però per norma no. Jo no puc saltar-me la jerarquia del primer

entrenador. La relació és la mateixa a excepció de casos puntuals. S'ha de saber estar en el lloc i en el moment que has d'estar.

■ **Puges i baixes cada dia a Lleida**

■ No, estic en un pis que m'ha facilitat el club. Més o menys baixo una vegada al mes, principalment quan jugaven a casa els divendres.

■ **Després d'estar a Lleida quines són les diferències amb el CB Prat?**

■ Les comparacions són odioses, però hi ha coses similars. Ambdós són clubs familiars. Les diferències més evidents són les instal·lacions, l'ambició i la implicació de l'ajuntament.

A Lleida, el compromís és molt gran, i no em refereixo només en l'àmbit econòmic, allà a la graderia els polítics van tots. La meua sensació és que el Força Lleida té ambició per créixer i al CB Prat ja li va bé com està. Guanyes i aconsegueixes l'ascens a LEB Or com va passar l'any passat al Prat, i no puges per problemes econòmics i no passar res. No senyors, sí que passa. Igual hi han aficionats que es poden sentir dolguts. Els valors de l'esport són superació i el que has guanyat al pavelló no el pots perdre als despatxos. Si no tens patrocini, per què no els busques? Són qüestions que a Lleida no es contemplan.

■ **Creus que la vinculació amb el Joventut frena el desenvolupament del club?**

■ Sí, en tots els aspectes, econòmics, esportius, i socials

■ **Llavors?**

■ Crec que com a club no és positiu. Que tingui jugadors cedits o vinculats si és bo, però que la vinculació sigui tal que el Joventut decideixi on i quan s'entreni i qui entrena, doncs no em sembla bé.

■ **Consideres doncs que sense vinculació el CB Prat podria estar a LEB Plata?**

■ Clar, ja vam estar a LEB Or l'any d'Arturo Álvarez i vam estar a semifinals per ACB.

■ **Quines possibilitats hi ha qui tornis al CB Prat com a primer entrenador?**

■ Això depèn d'Arseni Conde.

■ **Com és el teu desig a curt termini?**

■ Estar en l'ACB i continuar millorant.

■ **I al llarg??**

■ Ara mateix no, però està fluint en mi, estar en un staff d'un equip d'Eurolliga. ◀

FUTBOL. TERCERA RFEF

Tot a punt per començar una nova temporada

MANOLO GOL

El pròxim 29 de juliol es posarà en marxa la AE Prat per afrontar la temporada 2024-25. El conjunt entrenat per segona temporada consecutiva per Miquel Motoso començarà amb els següents jugadors:

- **Porters:** Pablo Romero i Aleix Ruiz (Horta).
- **Defenses:** David Adan, Iván Torres, Hèctor Rodríguez i Coro.
- **Migcampistes:** Dani Molina, Pol Molés, Biel Blanco (Santboià), Miguel Fernández, Gustavo Reinke (Filiat), Ferran Sarsanedas, Javi Garcia, Julen i Àlex Sánchez (Manresa).

■ **Davanters:** Alejandro Pino, Àlex Plaza, Ashot i Martín Lamelas. Les baixes han sigut aquestes: Adri Rojas i Valentín (Igualada), Peñalba (Cornellà), Miki Puerto, Izan, A. Cordero i Padilla.

Ara queden dos jugadors per decidir el seu futur; el porter Joan Altés i el migcampista Yusef.

Els partits de pretemporada confirmats de moment són els següents:

Torneig d'Històrics: 1 agost: davant Martinenc i l'Hospitalet; 7 agost: Sabadell; 14 agost: Montañesa; 25 agost: Can Vidalet; 28 agost: Vilafranca. ◀

FUTBOL

El futbol pratenc pel món

MANOLO GOL

La temporada 23-24 va acabar amb diversos dels nostres jugadors i entrenadors collint èxits amb els seus equips fora de la nostra ciutat. Ja informàvem en l'últim Delta de l'ascens de Pedro Dólera, Pablo Ufano, Jéssica Guillen i David Troya, però a més també tots els aficionats coneixen el temporadón del Girona, on Juan Carlos Moreno està en la Secretaria tècnica. En la Lliga Femenina el Barça ho ha guanyat tot, i com fisio figura l'ex taekwondoca Laia Martínez. Per la seva part Quim Bartolomé, el preparador físic del Llevant Les Planes, va aconseguir l'anhelada permanència.

En categories no professionals Óscar Vacas (Deportivo Aragón) i Toni Teixeira (entrenador de porters del Badalona Futur) van jugar el play-off d'ascens a la Federa-

ció. L'exporter a més va guanyar la Copa Federació de la temporada.

En la Divisió Catalana femenina l'Europa de Jéssica Rio i Marta Ruiz (fisio) també van aconseguir campeonar i pujar, a Preferent, i en Quarta Catalana masculina el Hospitalense va aconseguir l'ascens amb els potablava Florin, Ivan López i els germans Lucas i Carlos González. Finalment, en futbol base José Palomo (Castelldefels juvenil B) va ser campió i va pujar a Preferent, Iriña Cañizares va guanyar la Copa Juvenil a Irlanda, amb el seu equip el Leixlip, Abril Puig va aconseguir el títol de lliga amb el Llevant Les Planes en Preferent infantil, i el tècnic Adrián Prieto 'Perico' va fer doblat amb l'Espanyol Aleví, perquè va guanyar Lliga i Campionat de Catalunya guanyant tots els partits jugats en la temporada. ◀

Irina Cañizares, al centre a baix amb el seu equip irlandès / Foto: IC

El CEM Sagnier va viure un cap de setmana de molt i bo hoquei / Foto: F. Serrano

HOQUEI PATINS

L'Hoquei Prat consolida el Torneig Pota Blava

DELTA / El Club Hoquei Prat va finalitzar la temporada amb el ja tradicional Torneig Pota Blava d'hoquei patins que enguany arribava a la seva novena edició amb la participació d'un total de 13 entitats entre la categoria prebenjamí fins a la sènior femenina. Equips vinguts de tota la geografia catalana com: Masquefa, Vilanova i la Geltrú, Sant Ramon de Vilafranca del Penedès, Martinenc, Shum de Maçanet, Caldes, Torrelles, Sentmenat, Sant Celoni, Blanes i Sant Just, així com un madrileny com l'Alameda d'Osuna, han pres part en aquest important campionat.

En categoria infantil el guanyador ha sigut el CP Sant Celoni, mentre que en categoria plata s'ha imposat el CP Sant Ramon. El Club Hoquei Prat ha guanyat l'aleví i la benjamí, en aquest últim cas en una final d'infant i on l'equip potablava va remuntar i va acabar guanyant davant el conjunt de Madrid. En la categoria dels més petits, la prebenjamí el Masquefa ha sigut el guanyador. ◀

VÒLEI PLATJA

Rècord de participació en l'Open Lobo de Mar

T. ESPIGARES / Confirmada la presència dels Vikings en la Superlliga 2 el conjunt pratenc ha organitzat l'annual torneig d'estiu de vòlei platja. Enguany rècord de participació en l'Open Lobo de Mar assolint una inscripció total de 320 jugadors i jugadores deguda en part, al canvi d'ubicació de les guinguetes, que va permetre disposar de més espai per instal·lar més pistes. Cal destacar que el conjunt pratenc l'any vinent, comptarà amb una secció al llarg de tota la temporada de vòlei platja gràcies a la nova instal·lació situada al Julio Méndez. ◀

Edició de record la que van organitzar aquest any els Vikings / Foto: CVP

TAEKWONDO

Els esportistes pratencs continuen en ratxa

Representació del Gym Studio Fran Martín al Campionat de Catalunya Promoció Poomsae i Trofeu Federació d'Hapkido / Foto: SFM

T. E. / El taekwondo pratenc continua encadenant èxits i pujant a molts podis a les competicions on es presenten. D'aquest últim mes cal destacar tres competicions importants dos Campionats de Catalunya i un per autonomies a Biscaia. Al Campionat de Catalunya de Promoció Infantil un total de 17 medalles van guanyar els taekwondoques locals i en el de Promoció Poomsae i Trofeu Federació d'Hapkido, 13 més. També ressaltar els bons resultats dels representants po-

tablava a l'Open Basauri disputat a Artunduaga (Biscaia) on va participar la selecció catalana, guanyadora en el còmput general del certamen, i on els pratencs van recaptar dues medalles d'or, una de plata i una de bronze. Els ors va ser per la Nora El Harche del Do Jon i Juan Montalban del Studio Fran Martin així com la plata per Daniel López també del Fran Martin. Finalment, la de bronze la va aconseguir l'esportista del Do Jon, Marwa Chentouf.

Medalles al Campionat de Catalunya de Promoció Infantil

Or: Carla Severri (Do Jon); Marina Clariso (Studio Fran Martin); Emma Melich (SFM); Àlex Sánchez (SFM)

Plata: Saul Maya (DJ); Eric Delgado (SFM); Ramón Plana (DJ); Jam Adam (DJ); Laura Maya (DJ)

Bronze: Yussra El Hamidi (DJ); Bryan Ramos (DJ); Thiago Da Silva (DJ); Joel Ciprés (SFM); Ivet Salom (DJ); Maria Ramírez (SFM); Manuel Martin (SFM)

Medalles al Campionat Promoció Poomsae i Trofeu Federació d'Hapkido

Or: Aran Candon (Nippon Prat)

Plata: Joel Ciprés (SFM); Helena Sánchez (SFM); Marc Ocaña, Àlex Sánchez (SFM); Carlota Candon (NP); Nemesio Ferrera (SFM).

Bronze: Marina Clarisso (SFM); Álvaro Calzada (NP); Daniela Donoso (SFM); Daniel Pascual (SFM); Mario Agudo (SFM); Julio Carrasco (SFM). ◀

NATACIÓ. CAMPIONAT D'ESPANYA

Iker Prieto

Carlos Ortiz

Cinc medalles per a Iker Prieto i Carlos Ortiz al sub 20

T.E. / Resultats destacats dels pratencs al Campionat d'Espanya Open Trials classificatori per als Jocs Olímpics de París, que es van celebrar recentment a Palma (Mallorca), amb excel·lents resultats per als nedadors pratencs. Iker Prieto, del CN Barcelona, va brillar en la categoria sub-20 aconseguint la medalla d'or en els 100 metres braça amb un temps d'1:03.12, i la medalla de plata en els 50 metres braça amb una marca de 28.95. Carlos Ortiz, del CE Mediterrani també va tenir una destacada actuació en la categoria sub-20, obtenint tres medalles de plata en les proves de 400, 800 i 1500 metres lliures. Ortiz, que actualment es troba a la concentració de l'equip nacional d'aigües obertes a Sierra Nevada, va registrar un temps de 3:54.41 en els 400 metres, 8:07.31 en els 800 metres i 15:42.60 en els 1500 metres. ◀

NATACIÓ. CAMPIONAT DE CATALUNYA INFANTIL

Bronze per a Joan Sánchez al 50 braça

Joan Sánchez, el segon de l'esquerra, amb l'equip desplaçat a Tarragona / Foto: CN PRAT

DELTA / Joan Sánchez va guanyar la medalla de bronze en el Campionat de Catalunya d'estiu Infantil, celebrat a Tarragona. El nedador del Club Natació Prat (2009) va aconseguir el tercer lloc en els 50 metres braça amb una marca de 32:14. També cal destacar la participació de la resta de l'equip pratenc, que

es va desplaçar fins a la piscina tarragonina: Arnau Mas, Alejandro Pascual, Francesc Company i Leyre Molina. Aquesta última va tenir una actuació destacada, apropant-se a les medalles amb una quarta posició en els 100 metres braça i una cinquena en els 50 metres braça. ◀

PATINATGE DE VELOCITAT. CAMPIONATS D'EUROPA

Sis esportistes del CPV El Prat viatjaran a Oostende

DELTA / Un total de sis patinadors del Club Pati Velocitat El Prat disputaran els Campionats d'Europa Juvenil, Júnior i Sènior de Patinatge de Velocitat, que se celebraran del 19 al 25 de juliol a la localitat belga d'Oostende. Els esportistes pratencs seleccionats són: Christopher López (juvenil), Ona Rodríguez i Sergi Álvarez (júnior), i Luisa González, Teresa Moreno i Nil Llop (sèniors).

D'altra banda, cal destacar la gran actuació del CPV El Prat en l'últim Campionat d'Espanya, disputat a la localitat asturiana de Moreda, reservat per als corredors júnior i sènior en pista. L'equip pratenc va aconseguir un total de 14 medalles (6 ors, 5 plates i 3 bronzes), dominant en les categories grans. Destaquen les actuacions de Luisa Gonzá-

Luisa González va tenir una destacada actuació als passats Campionats d'Espanya amb tres medalles d'or i estarà a l'Europeu / Foto: CPVEP

lez i Ona Rodríguez, amb tres i dues medalles d'or, respectivament. ◀

GIMNASTICA RÍTMICA. CAMPIONAT D'ESPANYA

Berzosa i Ozerova, campiones

DELTA / El Pavelló d'Esports d'Avilés va acollir el Campionat d'Espanya Individual i per Autonomies de Gimnàstica Rítmica, on van participar Gisela Berzosa i Liubov Ozerova. Les gimnastes de l'AE Rítmica Prat Cor Blau, representant el combinat català, es van proclamar campiones d'Espanya per autonomies. En l'àmbit individual, Berzosa va aconseguir la setena posició en la classificació general després d'obtenir una setena plaça en cèrcol i una quarta en maces.

Finals dels Jocs Escolars

Pel que fa a la competició escolar, els i les gimnastes de l'AE Rítmica Prat Cor Blau van destacar a les Finals Nacionals de Catalunya dels Jocs Escolars, celebrades a Sant Jaume d'Enveja (Tarragona). Marcos Piqueras, en la categoria cadet, va guanyar la medalla d'or en l'exercici de cinta, assolint el més alt del podi. Arian Carrillo, en la categoria infantil, va aconseguir la medalla de plata en l'exercici de pilota. ◀

Gisela Berzosa i Liubov Ozerova, campiones d'Espanya per autonomies / Foto: AERPCB

ATLETISME

Lorente, tercer d'Espanya en els 400 m tanques i en el relleu 4x400

DELTA / Javier Lorente va guanyar dues medalles de bronze en els 400 metres tanques i en el relleu 4x400 en el Campionat d'Espanya d'Atletisme Absolut celebrat a La Nucia (Alacant). L'atleta de l'Hospitalet Atletisme va aconseguir la seva millor marca personal, 50.17 en els 400 metres tanques. La segona medalla va ser al relleu 4x400 amb l'Hospitalet Atletisme amb una marca de 3:09.01, nou rècord de Catalunya.

Dues medalles de bronze va aconseguir Javier Lorente als Campionats d'Espanya a l'aire lliure / Foto: JL

Medalles potablava al Campionat de Catalunya sub 16 i sub 20

Pel que fa a l'àmbit local i als atletes del Pratenc AA, cal destacar la medalla de plata d'Alejandro Colomino en triple salt i el bronze de Marcos

González als 600 m. al Campionat de Catalunya sub 16, celebrat a Lleida. Al sub 20 de Vic tres medalles més: Or per Èlia Medina al 100 tanques,

plata per Sergi López a martell i plata també per Ainhoa Pinilla a javelina.

I al nacional de veterans a l'aire lliure disputat a Alcobendas (Madrid) bona actuació de nou dels pratencs que van obtenir un total de 17 medalles. De totes elles, set d'or, cinc de plata i cinc de bronze. ◀

Piera
ASESORÍAS Y SERVICIOS

Avda. Verge de Montserrat, 114 · 1º 1ª
08820 El Prat de Llobregat · Tel 93 379 57 04
www.asesoriapiera.com

DIADA NACIONAL DE CATALUNYA

10 de setembre
2024

Plaça del Mestre Estalella
19 h Ballada de sardanes
20 h Acte institucional